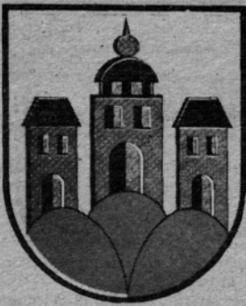

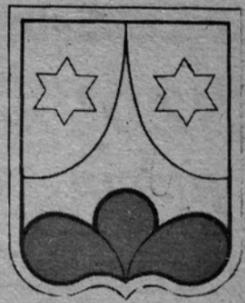
REČICA OB SAVINJI

MOZIRJE

LJUBNO

GORNJI GRAD

Leto XVI
Številka 12
December 1986

Ob prazniku oboroženih sil

22. decembra 1941 je bila v malem mestecu Rudu ustanovljena Prva proletarska brigada. Ta dan slavimo kot rojstni dan naše armade.

Do ustanovitve Prve proletarske brigade je bilo na ozemlju Jugoslavije 43 partizanskih odredov in večje število drugih enot s skupno silo okrog 80 000 borcev.

S tako organizacijo partizanskih enot so bili v vseh kľajih domovine ustvarjeni najugodnejši pogoji za narodnoosvobodilno vojno. To je omogočilo hkraten oborožen boj na vsem ozemlju, na vse strukture okupacijskega sistema in uspešen boj proti znatno močnejšemu sovražniku.

Kar polna tri leta vojne naša armada ni bila deležna nikakršne upravičeno pričakovane zavezniške materialne pomoči. Vrhovni poveljnik Josip Broz Tito je večkrat prosil zaveznike za materialno pomoč.

31. januarja 1943 je pisal zaveznikom: »Moram vas znova vprašati, mar nam nikakor ne morete ponuditi karšnekoli pomoči? Dvajset mesecev se borimo brez najmanjše materialne pomoči drugih...«

Pomoč je začela prihajati šele v zaključni fazi vojne, ko je naš boj že premagal večji del poti.

Jugoslovanska ljudska armada je danes sestavni del koncepcije splošnega ljudskega odpora in predstavlja seveda njen ključni člen. To koncepcijo opredeljujemo kot naš, jugoslovanski odgovor na vprašanje, kako braniti našo socialistično in samopravno družbo, domovino, njeno suverenost, neodvisnost in teritorialno nedotakljivost. To je torej naša celovita rešitev stališča do vojne in miru ter pojasnilo, kako je mogoče, da je organiziranje in pripravljane na vojno sestavni del naše celotne strategije miru.

RAJKO PINTAR

Ob koncu leta 1986

Ne le zaradi običaja, tudi iz potrebe je prav, da urednik glasila ob zadnji številki leta oriše nekoliko dogajanja ob nastajajočju časopisa. Ta niso vedno enostavna ali pa lahka.

Živimo v času, ko je zelo težko načrtovati stroške, da bi plačniki vedeli v naprej, koliko naj v te namene zagotovijo. Iz meseca v mesec se cena tiskarskih in drugih storitev dviguje, sploh ne vemo, kje bomo končno obstali! Pa to je povsod drugod tudi tako. Urednikovanje in pisanje v glasiló sta daleč najnižji postavki v izračunu stroškov. Znašata le kakih 7% od skupne cene. To je seveda mogoče le zato, ker delamo bolj zaradi navezanosti na časopis, kot pa zaradi denarja. To seveda ne more biti pravilo in tudi nikjer drugje ni.

Številni domačini, ki žive drugje po Sloveniji, pa tudi izven nje si želijo rednega pošiljanja glasila na njihov naslov.

Uredniški odbor je vsem ustregel, sedaj pa je tega že toliko, da brezplačno pošiljanje ne bo več mogoče. Torej bodo naročniki izven občine odslej plačevali naročnino in poštnino. Mislimo, da je tako tudi prav in nihče od teh, ki tako prejemajo časopis se ne protivi plačilu.

Leni smo za pisanje. To je treba že reči, saj uredništvo ne more uresničiti želje, da bi se več in sproti pisalo o življenju v naših krajih, v kulturi, športu in delovnih organizacijah. Zanimivo, v slednjih imajo celo za to zadolžene ljudi, pa na naš naslov ne pride niti kakšen skromen zapis. Tako seveda nastaja velika vrzel v našem poročanju, saj občani mnogo tega ne vedo, vendar pa se v krajevnih skupnostih veliko dela, dela se v športu, telesni kulturi, kulturi in še kje, pa o tem molčimo. To ni dobro, saj se drugi znajo hvaliti tudi z nedelom! Pa ne gre za hvalo, gre bolj zato, da nas mora občinsko glasiló povezovati, da vemo za težave drugih in za uspehe nas vseh.

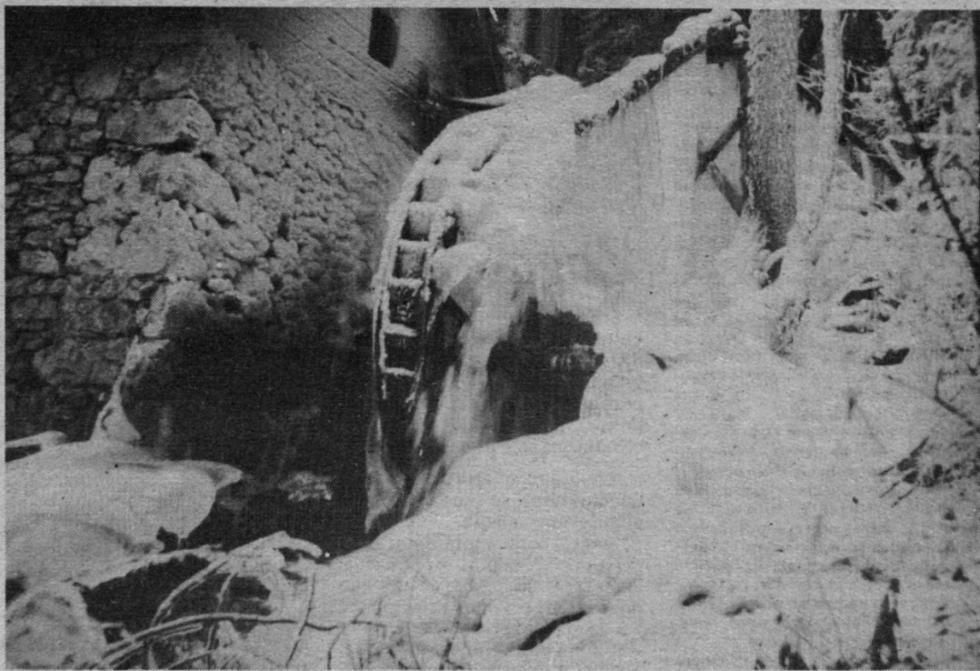
Če bi naši bralci bili bolj seznanjeni koliko drobnega dela

je z eno samo izdajo časopisa, bi verjetno bili bolj pozorni do uredništva. To ni očitak, je le ugotovitev! Kakšno pozornost pa pričakujemo? Večjo odprtost do obveščanja, pa tudi kakšne pobude. Marsikje namreč še danes ne vedo, ali pa nočejo vedeti, nekateri vodilni, da je obveščanje dolžnost in družbena potreba. Pa se marsikdaj zgodi, da za razgovor z urednikom ni časa, pa čeprav bi ta trajal le kakih 20 minut.

Drugi spet negodujejo, ko je kaj objavljeno, pa ni povsem po njihovi meri. Vse to seveda otežkoča delo človeka, ki je končno za vse sam in to je urednik. En sam človek pa res ne more biti prisoten povsod, kjer se kaj dogaja, potem pa je slišati pripombe...« o nas pa se ne piše. Jasno je, da je takšna graja neopravičena, celo žaljiva je. Vidite dragi bralci, tako se nam dogaja, pa ne da bi tarnali, le povedati hočemo.

V naši občini si pač ne moremo privoščiti uredniškega kolektiva, kct je to v sosednjih. Če pa to vemo in znano je tudi zakaj, bi morali ob vsaki priliki pomagati, da bo časopis pester in rad bran.

Da bi bilo tako in da bi v prihodnjem letu bile razmere vsem občanom naklonjene, da bi bili uspešni in da bi občutili v svojem delu veselje in radost, želi vaš urednik.

Takole priča o nekdanjih časih stari mlin nad Šokatom

Resolucija za leto 1987

Govoriti o ciljih in nalogah za prihodnje leto ostaja na nekaterih področjih še precej nedorečena naloga. Za prihodnje leto je značilno, da sta tako zvezna kot republiška in ne nazadnje tudi občinska resolucija osnovane na neprogramirani inflaciji, kar večjemu številu subjektov povzroča precejšnje probleme pri načrtovanju svojega nadaljnjega razvoja, kajti doslej tega nismo bili vajeni. Na drugi strani pa predstavlja takšen pristop večjo odgovornost posameznih delovnih sredin, za razmišljanje o razvoju znotraj lastnega sistema.

V občini smo si za prihodnje leto zastavili dokaj ambiciozne cilje in naloge, ki jih bomo poskušali rešiti in realizirati ob podpori vseh subjektivnih sil, ki so pripravljene prevzemati naložene naloge in doseči zastavljene cilje.

Največje in najodgovornejše naloge smo postavili pred naše gospodarske subjekte. V letu 1987 bo potrebno doseči nadaljnjo pozitivno rast industrijske proizvodnje v višini najmanj 4%, ob tem pa povečati tudi zaposlenost za 2%, kar predstavlja cca 150 novih delovnih mest predvsem na področju industrije, računajoč pri tem, da se bo zmanjševalo število dnevnih migracij in odhajanja naših strokovnjakov izven območja naše občine.

Pospešen razvoj na področju vlaganj v nove tehnologije in nove proizvodne programe, ki bodo sledili večji kakovosti končnih izdelkov in tržnim zahtevam, bo omogočilo tudi bistveno večja vlaganja v razvoj. Delež novih investicij se bo ponovno povečal na 25% v strukturi družbenega proizvoda občinskega gospodarstva. Največja investicijska vlaganja načrtujejo v DO Gorenje Glin, v DO MGA Nazarje in v TOZD Kovinarstvo Ljubno ob Savinji ter na področju trgovine (ZKZ Mozirje in Savinja Mozirje).

Na področju gospodarske infrastrukture bomo nadaljevali z izgradnjo 16 stanovanjskega bloka na

Rečici, pričeli z izgradnjo poslovnega stanovanjskega objekta v Gornjem gradu in pričeli z adaptacijami podstrešnih stanovanj v družbeni lasti (Gornji grad, Konjski vrh).

V cestnem gospodarstvu bomo skrbeli za normalno vzdrževanje regionalnih in lokalnih cest, posodobili bomo nekatere pomembnejše lokalne ceste in njihove objekte (cesta Ljubno—Rastke, Solčava—Slime, Podvolovjek—Kranjski rak). Pridobili bomo projekte za nekatere pomembnejše obvoznice in ceste Ljubno—Luče.

Na področju PTT načrtujemo večjo investicijo v izgradnjo in adaptacijo PTT prostorov v Mozirju. S tem pa bomo povečali možnost širitve krajevnih vozliščnih telefonskih central v dolini.

Posebno skrb bomo posvetili urejanju prostora t. j. pridobitvi ustreznih urbanistične dokumentacije za posamezna naselja in zaselke. Za hitrejše razreševanje nalog iz tega področja bomo ustanovili posebno upravno organizacijo za urejanje prostora in tako pospešili omenjene aktivnosti.

V krajevnih skupnostih se v povolilnem obdobju pričakuje večje aktivnosti pri realizaciji programov, kjer naj bi kompleksno rešili vprašanje oskrbe z zdravim pitno vodo, onesnaževanje okolja, dograjevanje koncepta izgradnje mrliških vežic in urejanja pokopališč ter na ostalih nalogah iz komunalnega področja.

Na negospodarskem področju želimo zadržati predvsem dosežen nivo razvoja družbenih dejavnosti ob tem, da pride do večje racionalizacije in nekaterih napovedanih programskih izboljšav. Velik problem nam predstavljajo nekatere nujne investicije v otroško varstvo, kulturo in telesnokulturo ter zdravstvo, kar pa bo spričo zakonodaje, ki tem dejavnostim ni najbolj naklonjena, zelo težko uresničiti, čeprav objekti kličejo po obnovi in graditvi. Za vsa ta področja bo

spričo problematike pripravljen poseben samoupravni sporazum z združenim delom, s katerim bomo skušali pomagati postopno razrešiti omenjene težave na investicijskem področju.

Posebno mesto v razvoju bomo namenili družbeno podprtemu programu uvajanja informatike v naši občini. Želja je, da se v ta koncept vključijo vsi subjekti. Posebno mesto pa naj bi veljalo posodabljanju proizvodnje z računalniško krmiljenimi sistemi, kar mora biti cilj vseh gospodarskih subjektov s področja industrije.

Predosnutek resolucije o družbenoekonomskem razvoju tako pomeni začetek resnejših aktivnosti za dokončno oblikovanje dokumenta resolucije za prihodnje leto. O njem je že razpravljal Izvršni svet SO Mozirje, ki je dal dokument v javno razpravo do 10. 12. 1986. Do takrat pa naj bi posamezni nosilci, ki vanjo še niso vključeni razmislili o svojih programih za prihodnje leto. Pričakujemo, da bomo dokončen dokument v občinski skupščini sprejeli v prvih mesecih prihodnjega leta.

DARJA DOBOVIČNIK, oec.

Mir

Mir je beseda,
ki si jo vsakdo želi,
beseda,
ki najlepše zveni,
beseda,
ki mi mnogo pomeni,
beseda,
ki ni kar tako poceni.
V naši državi
v miru živimo,
miru tudi
Afričanom želimo.
Ti v večnem strahu živijo,
nimajo svobode,
za njo in za mir se borijo.
Mir ogrožata dva velmoža,
ki z raketami grozita
vsak na svojem koncu sveta.
Želim,
da rakete uničita
in tako ljudi osrečita.
Če tega ne storita takoj,
potem bo joj!
Vsi otroci,
ki ljubite mir,
pridite danes zvečer.
Razdelimo mir tako,
da po vsem svetu dovolj ga bo.
Tako živeli bomo lepo,
prijetno nam bo.

ZALIKA BLEKAČ, 7. č
OŠ II. grupe odredov
Mozirje

V LETO 1987

Počasi in vztrajno se izteka kar precej burno in težko leto 1986. Približuje se nam novo 1987. leto, leto upanja, želja in hotenja.

Ne bomo delali običajnih obračunov o slabostih v preteklem obdobju, bodisi na delovnem mestu ali kjerkoli v vsakodnevem življenju. Kljub temu pa je to čas, da se zavemo svojih slabosti in da spričo današnje vsesplošne situacije pričnemo drugače misliti in v mnogih primerih tudi boljše in več delati.

V zaostrenih pogojih gospodarjenja in ob izredno slabih rezultatih gospodarjenja v začetku leta 1986, smo bili že vsi obupani. Z organizirano akcijo, motivacijo delavcev, s kvalitetnejšim delom, smo in upamo, bomo dosegli bistveno boljše rezultate kot je kazalo.

Ob pozitivni rasti tudi kmetijske proizvodnje v družbenem in zasebnem sektorju, nam ta dejstva lahko vlivajo pogum za vstop v novo leto 1987.

Vsaka država, ves svet se srečuje s težkimi gospodarskimi problemi, z brezposelnostjo, nasiljem in podobno. Tudi mi nismo izjema, pestijo nas mnogi problemi, ki bodo imeli vpliv na naše počutje, zadovoljstvo in standard. V tej kopici problemov, se vse več in preveč pojavlja kritiziranje in črnogledost. Mnogi pozabljajo na prehojeno leto težko pot do naše svobode, katero smo brez kritiziranja in tarnanja priborili v izredno težkih časih.

Svoboda, mir naj bo naš dolg in naša obveza, da bomo tudi v sedanjih zaostrenih gospodarskih razmerah, znali obvladati situacijo, se znali organizirati za boljše delo. Za današnje premagovanje težav je potrebna volja, zavest in združitev moči, v borbi proti vsemu kar je danes »bolano« v naši družbi.

Težak je odgovor na vprašanje, kakšno bo novo leto 1987 in kaj nam bo prineslo. Sigurno je le eno, leto bo takšno, kakršnega si bomo sami naredili, nihče nam ne bo nič postal.

Svoj napredek smo gradili na svojih ljudeh, na izkustvih starejših in delu mlajših, svoj napredek bomo gradili na danih naravnih možnostih in izkoriščanju le teh, svoj napredek bomo gradili na zavesti, poštenosti in pripravljenosti za delo naših ljudi.

Ob prehodu starega leta v novo bo roka stisnila roko z veliko, odkrito in pošteno željo, da bi jutri nam vsem skupaj bile boljše.

Vsem delovnim ljudem in občanom želim v novem letu 1987, predvsem zdravja, osebnih in družinskih sreče, delovnih uspehov ter uspešno odpravljanje lastnih in skupnih problemov.

PREDSEDNIK
Skupščine občine Mozirje
Anton BOROM pri-
vatsivo.

Našim občanom želimo
v letu 1987
osebnega zadovoljstva
in uspehov!

Družbeno-politične in delovne organizacije, Samoupravne interesne skupnosti, Skupščina občine in njen izvršni svet ter uredništvo Savinjskih novic

SZDL mora prisluhniti ljudem

Letna programska-volilna seja Občinske konference SZDL Mozirje je za nami in takšna kakršna je bila potrjuje pomembnost socialistične zveze v naši občini. Ne le udeležba, tudi vsebina je dokazovala vsestransko sodelovanje delegatov iz posameznih krajevskih skupnosti.

Najprej je podal kratko obrazložitev dogajanja v zadnjem času predsednik OK SZDL Zdravko Novak. V strnjenih besedah je povedal vse tisto kar v skrbno pripravljem gradivu delegatom še ni pojasnilo dovolj. Posebno je pritegnilo vsebinsko prikazovanje minulih zborov občanov, ki so, kot jih je ocenil Zdravko Novak, bili povsod dobri in resnični krajmenj naših občanov. Prav to kaže na pravilno pomovanje ljudi kaj je v resnici SZDL.

Živahna razprava je dopolnila poročila, potekala pa je dosledno zanimivo in je bila odraz stanja na terenu. Delegati so pač povedali tisto kar jih v resnici žuli.

Smarita ob Dreti: Kaže se vse večja potreba po dobremu izobraževanju delegatov. To ne sme biti suhoparno, mora biti življenjsko in mora odgovoriti na številne neznanke, ki so prisotne v delegatovem delovanju. Če ne bo tako, bomo težko pritegnili ljudi, sicer pa je na dlani, da bi delegati svoje naloge bolje opravljali, če bi vedeli kaj vse je njihova dolžnost.

Delavska univerza Mozirje: Dosedanje izkušnje pri izobraževanju delegatov so v marsičem že odgovorile na vprašanje zakaj je malo zanimanja za takšna srečanja. Mislimo, da bi morala ta biti bolj razgovor, bolj dogovor, kot pa

je vzrok temu mrtvilo ne vemo. Če že hočemo izhod iz gmotnih težav, potem moramo v bodoče samopriskevke usmeriti bolj v krajevne potrebe, to bodo ljudje podprli.

Ljubno: Še tole bi povedali. V našem programu je bila tudi obljuba po ureditvi drugega programa TV. Vendar se RTV Ljubljana obnaša popolnoma monopolistično in neodgovorno. Končno niso sami sebi namen, so za nas vse. To pozabljajo in sploh ne odgovarjajo na vprašanja, kaj šele, da bi dogovorjeno izpolnili. To ljudi razburja, delo krajevne samouprave pa otežuje.

Mozirje: Če bomo sprejete sklepe uresničevali, bo vsestransko lažje. Glede RTV in njegovega odnosa pa bi želeli spomniti, da so tudi znotraj nas samih težave. Tako že leta dolgo traja spor zaradi postavitve drogog za tokk pretvorniku pri Gornjem gradu. Tu se je delo tudi ustavilo. Trma je močnejša od argumentov, povzroča pa negotovanje, ki slabo deluje med občani. Ti namreč ne morejo dojeti, da se takšen spor ne da urediti, tudi če je treba na silo. Drugo pa je republiški dogovor o solidarnostnem zbiranju sredstev za TV omrežje v republiki. Tu smo padli na izpitu. Revne občine so uresničile obljube, bogate pa imajo tako dober sprejem TV in največkrat programov na izbiro. Tako solidarnost lahko črtamo iz naših odnosov.

Znotraj naše občine smo solidarni, ko pa to pričakujemo od širše družbe, je pa vse narobe. Takšne nepravilnosti seveda ljudje obsojajo, prepred med razvitimi in manj razvitimi pa se poglablja. Recimo nezadovoljstvo nad plačilom elektrike, nihče več ne ve kaj plača in po čem. Govorimo le o težavah elektrogospodarstva, ne pa o tistih, ki pestijo potrošnika. Vse se tako prevlači na tistega, ki pač mora potrpeti. To ni dobro. Če opozorimo le na stanje v našem zdravstvu, ki nam že leta sem dela sive lase, potem bi morali reči, da iščemo krivca v izgubah v naši strukturi prebivalstva, ne pa v sami organizaciji rizičnih skupnosti. Jasno je, da občina kakršna je naša ne zmore vsega sama, ko pa ima gospodarstvo dokaj nedonosno. Tudi tu velja mnenje, mi tako imamo, kaj pa drugi — to nam je malo mar! Seveda to ne pelje nikamor in treba bo hitro ukrepati, če bomo hoteli vrniti zaupanje ljudem.

Mladina: Predlagamo večjo skrb za okolje. Treba je z vsemi sredstvi zagotoviti človeku dostojno okolje. Nihče ne more biti brezbržen od tega vprašanja. Treba pa je poudariti, da moramo izkazovati več kulture na lastnem dvorišču, torej pomesti moramo pred svojim pragom. Tudi mi imamo polno skritih smetišč, ne skrbimo za lepo okolje, smo nemarni do njega.

Borci: Glede negovanja tradicij NOB, ki ga uveljavljamo v glavnem na šolah, bi bilo željeno skupno delo na pripravah programov. Tako potem ne bo nenadnih pozivov v šole, ki imajo za posledico, da pride pojasnjevalec nepriljubljen. Torej gre za skupno načrtovanje in izvajanje programov.

Kultura: Postavlja se vprašanje okoli števila in vsebine prosvak. Ali jih je preveč, ali premalo? Vsekakor se od kulturnih delavcev zahteva sodelovanje in včasih bi lahko samo od tega živeli, če bi se te zadeve plačevale. Mislimo, da bi morali skupno načrtovati in to pravočasno.

Govoril je tudi predstavnik Republiške konference SZDL Jože Osterman, ki je uvodoma potek seje pohvalil, tako pa tudi vsebino poročila. Res je treba marsikaj prilagoditi času in zahtevam ljudi. V republiškem merilu smo marsikaj spremenili, gremo na nove prijeme. Kljub temu pa ne uspevamo slediti dinamičnemu času in dogajanjem v njem. Odprtost SZDL je velika, praksa pa kaže, da še morda premalo. Vsekakor moramo ravnati na temelju argumentov, to pa je včasih težko od vseh pojavov. Prav zato je potrebna izobraženost aktivistov SZDL kot še nikoli doslej. Čas in dogajanja zahteva vseskozi pogljbno delo in hitre odgovore na trenutke, ki morda odločajo o mišljenju ljudi.

Na seji so izvolili za sekretarja Občinske konference SZDL Rajka Pintarja, znanega družbeno-političnega delavca z Ljubnega.

suhoparna predavanju. Morala bi temeljiti na dejanskih izkušnjah dosedanjega dela delegatov. V tem smislu načrtujemo vsebino bodočega izobraževanja v občini.

Ljubno: Prav to bi bilo pomembno in privlačno za ljudi, ki se sicer ubadajo s številnimi neznankami. Pri tem bi kazalo tolmáčiti statute krajevskih skupnosti, ljudje jih namreč ne poznajo. Sicer pa je treba doseči, da delegati zavestno odločajo, ne kar tja »po naročilu«. Sicer pa je glavna hiba sedanjega delegatskega dela to, da odgovorni vse premalo odgovarjajo za neuresničevanje sprejetega in dogovorjenega. To seveda ljudi odbija in jih naredi malodušne. Pa tudi zapiranje v ozke ploteve je neznosno. Danes je že kar krajevna skupnost enota, ki je povsem zaprta za probleme drugih oziroma za širše težave. Tako pa je nazvor — pač ravni primerno bolj! Postavljamo vprašanje kako smejo sposobni ljudje, ki sicer opravljajo odgovorne naloge, so zanje tudi dobro plačani, v krajevni skupnosti pa odklanjajo vsako sodelovanje. To je družbeno neznosno in bi morali politično ukrepati zoper takšne, ki smatrajo, da so že v službi dovolj naredili za družbo. Zadnje kar bi že želeli omeniti pa je razpolaganje v družbenimi sredstvi. Že tako malo jih je in še s temi ne ravnamo najbolj gospodarno, potem se pa čudimo, če ljudje ne želijo več sodelovati v solidarnostnih akcijah.

Bočna: Opažamo, da je delovanje društev vse slabše. Res je da jih pesti pomanjkanje denarja, pa vendar seje neko naredilo veliko s skromnimi sredstvi. Kaj

Praznovanje dneva JLA

Vsako leto praznujemo 22. decembra praznik jugoslovanskih obojnih sil. Ta dan je bila namreč leta 1941 ustanovljena prva večja enota kot začetek jugoslovanske ljudske armade. V naši občini pripravljajo v okviru Občinskega odbora ZRVS proslave in druge prireditve, ki naj spomnijo na ta zgodovinski dan.

Tako bo 21. 12. 1986 v Mozirju množično streljanje za vse strelske organizacije, društva in druge. Od 16. do 18. decembra t.l. bodo po šolah razstave orožja in opreme ter poduk o tem. Predvajali pa bodo tudi vojaške filme. Pohvale komandanta OŠ TO Mozirje so bile predane za usposabljanje enot TO, dočim bodo plakete ZRVS predane na osrednji proslavi, ki bo tokrat v dvorani ZD Bočna 20. 12. t.l. ob 19. uri. Skupina ZRVS se bo udeležila pohoda po poteh XIV. divizije. Naj-

boljše spise učencev osnovnih šol na temo Mednarodno leto miru bodo nagradili ob obisku DO Elkroj 19. 12. t.l. od 12. uri. 22. decembra 1986 pa bodo predstavniki DPO obiskali obmejne enote v Logarski dolini.

Ob tej priliki objavljamo dobitnike visokih priznanj ZRVS. Plaketo ZRVS Jugoslavije prejmeta: zlato Niko Purnat, srebrno Franc Šulek. Republiška priznanja ZRVS: zlato plaketo Rade Rakun, srebrno Tomaž Urlep. Pohvalo komandanta pokrajinskega štaba TO prejmejo: Milan Gaberc, Miran Smarčan, Zlatko Tajnšek, Franc Kotnik, Silvo Zdolšek, Rudi Cajner, Betka Gaberc in Vojko Hren.

Zahvalo občinskega štaba TO Mozirje prejme TOZD Stavbeno pohoštvo v Nazarjah.

K udeležbi na prireditvah v počastitev obojnih sil Jugoslavije vabimo vse občane.

Izredno velika je zrasla solata pri Vlado Miklavcu v Mozirju

Zagate v kulturi

Svet za vzgojo, izobraževanje, kulturo in telesno kulturo pri OK SZDL je na seji, ki jo je vodila predsednica sveta Lenka Kraljeva pretresal stanje in težave v telesni kulturi, kulturi in o razvoju celodnevne šole pri nas.

Ko so spregovorili predstavniki telesne kulture so poudarili pomen vključevanja mladih v te dejavnosti, dalje več bi morali storiti za razvoj načrtne športne rekreacije, dočim se v naši občini ne moremo pogovarjati o vrhunskem športu, ker ga ni. Vse zavore so dejansko v skromnih sredstvih, ki jih namerjamo v te namene. Nimamo pa tudi ustreznega prostora za kakšne večje prireditve, bodisi tekmovalne ali pa tudi lešportne. Sedanje stanje v družbi ne daje upanja, da bi se glede omenjenega kaj bistveno spremenilo, dela pa se veliko, saj je še vedno dosti ljubiteljev, ki vztrajajo. Seveda to ni račun na dolgi rok! Naše gospodarstvo težko zmoro velikih dajatev, zato smo glede prispevka za to dejavnost na repu v republiki. Ko so govorili o tekmovalnih sistemih so menili, da so ti sedaj še slabši kot prej, vse je dražje. Beseda je nanesla tudi na šolska športna društva o katerih se nič dosti ne ve kako kaj delajo, vsaj pri ZTKO ne. V naši občini senjnim namenja kar nekaj sredstev in prav bi bilo, da bi tisti, ki dajejo denar tudi zvedeli kako se v društvu dela. V naših razmerah je dokaj ugodno za zimsko športno udejstvovanje, žičnica na Golte daje karte na odplačilo, pa tudi sicer so terenski pogoji skoraj povsod za smučanje. Navzoči so bili seznanjeni, da se predvideva gradnja sedežnice od Starih stanov do Praprotnice. To bo velika pridobitev, seveda ko bo!

Potem je sledil kratek pregled o delu pri varovanju naravne in kulturne dediščine v občini. Omenjeno je bilo, da smo ena redkih občin, ki so glede storile korak naprej. Nekatera dela so bila opravljena

tudi na zgodovinsko-kulturnih spomenikih, nekatera pa se predvidevajo v prihodnjem letu. Vsaka prenova je povezana z velikimi stroški, saj so slikarski posegi pri starih znamenjih zelo dragi. Podano je bilo tudi poročilo o prenovi gomjegradske katedrale. Ta dela zahtevajo ogromna sredstva, saj je stavba dokaj poškodovana. Tako je za silo urejena kupola in del strehe. Severna stena je potrebna temeljite prenove, narejeno pa je bilo odvodnjavanje, tako voda ne bo zamakala za zidove katedrale.

Veliko je k delom prispevala Kulturna skupnost Slovenije, Lavantinska škofija in krajani, nekaj pa tudi Občinska kulturna skupnost.

Dela se morajo nujno nadaljevati, sicer bo prišlo do nepopravljive škode. Govorili so tudi o arhivski dejavnosti, ki se v naših razmerah opravlja povsem ljubiteljsko in ne z malo uspeha. Tako nastaja kulturno bogastvo, ki pa mora biti predočeno javnosti. Ni dobro, da naša občina ni poskrbela že davno prej za ustrezne prostore kjer bi lahko bila stalna razstava o NOB in narodopisju.

Ko so obravnavali uspehe in dosedanje izkušnje COŠ v Gornjem gradu, so bili mnenja, da je smatrati njeno delovanje v tem času kot uspešno, da pa gmotna bremena, ki so za tako šolo kar 56% velja, ne omogočajo širjenja celodnevne šole še drugam. Pa tudi vse šole nimajo pogojev za to, doslej bi lahko to uredili le v Lučah. Seveda pa so bili predvsem navzoči prosvetni delavci mnenja, da bi morali skrbeti za enake pogoje vsem šoloobveznim otrokom v občini in da bi kazalo narediti pregled opažanj kako otroci iz COŠ izdelujejo na srednjih šolah. O tem žal še premalo vemo, to pa bi bilo zanesljivo merilo za oceno uspeha šole. Vsekakor pa pomeni COŠ višjo obliko dela z otroci.

Da bi se dokopali do dobrih podatkov, ki so temelj raziskav in načrtovanj, so imenovali posebno skupino ljudi iz doline, ki tako ali drugače poznajo turistično dejavnost in lahko uspešno posredujejo dejstva načrtovalcem. Usmerjanje celotnega dela na tem je prevzel Franc Miklavc iz SS gospodarske zbornice.

Določili so tudi rok v katerem naj bodo prvi izsledki na voljo, to pa je pol leta. Tako je pričakovati, da bomo kmalu lahko poročali o predvidevanjih načrtovalcev.

Obnova slik na znamenjih je zahtevna naloga. Akademski slikar Lajze Zavolovšek je opravil to delo na Hudobreznikovi kapeli na Brezju

Iz miličniške beležnice

R. Ostojčić iz Nazarij je že star znanec miličnikov. Vedno je kazal nagnjenje k nasilništvu in tudi tokrat je osumljen dveh poskusov posilstva in kaznivoga dejanja spolne zlorabe slabotne osebe. Sedanje je storil letos avgusta v Nazarjah. Žrtev se ni mogla braniti zaradi njenega slabega zdravstvenega stanja. Ker je že predkaznovan za podobna dejanja je preiskovalni sodnik odredil zanj pripor.

Miličniki so odločni zatreli nasilništvo, kise je zadnje čase zelo razširilo. Eden takih storilcev je tudi Igor Petrin, 21 iz Varpolja. 21. avgusta letos se je z nožem lotil Martine Krefl, 23 prav tako iz Varpolja in jo telesno poškodoval. Po »junaškem« dejanju je prisotnim in napadeni grozil z nožem, če bi si upal kdo zadevo prijavit roki pravice. Da je to posebne vrste »tič« kaže njegovo nasilništvo nad lastnim bratom, pa celo mater je že napadel. Znan je v okolici po groznih vsakomur, ki bi bil drugačnih misli kot on sam, posebno pa kar tiče tatvin, kijih je storil. Miličniki so pri njem obpreiskavi našli ukraden brusilni stroj, zato prosijo občane, da prijavijo možne tatvine, pa tudi razna druga nasilna dejanja Petrina zanimajo organe pregona. Tudi za Igorja Petrina je preiskovalni sodnik odredil pripor.

Preveč razposajeno se je obnašal Šaban Avdić, 25 iz Gračanice v gostilni Podvrhom v Mozirju. Ko je bil že dobrodu vinjen je zahteval še pijače, te pa mu gostinski delavci niso bili pripravljeni dati, zato si je omissil gostinsko samopostrežbo, pri tem napornem delu pa je razbijal steklenino in razgrajal. Pomirili so ga šele miličniki, zadnjio besedo pa bo imel sodnik za prekrške.

V mesecu novembru so se tatvine raznih ogledal iz sanitarij kar vrstile, tako v Nazarjah, kot v Mozirju. Razbita so bila stekla na šoli v Nazarjah, tudi deli s koles z motorjem so bili tarča ne-

pridipravov. Pa še tako komedijo so si neznanci privoščili, na milici je prijavil 17. novembra t.l. Andrej Stefanovič, da so mu parkirani osebni avto postavili na postavke. Seveda so se pri tem najbrže poštono natrudili. Vendar pa miličniki za take vrste dejavnosti nimajo razumevanja. Krepko so pričeli raziskovati te pojave in ugotovili, da so jih zagrešili mladoletniki iz Mozirja in Nazarij. Komu včas, gotovo nesvojim staršem, ki zanje odgovarjajo. Slednji bi pač morali vedeti kaj več o tem, kaj njihovi varovanci počenjajo! Seveda bo o tem razsodil sodnik za prekrške.

Drago Bijelić je preizkusil svoje sposobnosti v mednarodni trgovini, pa so ga pri tem ujeli miličniki. 22. novembra t.l. so obmejni vojaki ugotovili na sledovih v snegu, da je nekdo prestopil državno mejo na nedovoljen način. Šlo je za sled iz Avstrije v našo državo. Miličniki so kmalu ugotovili ob pomoči občanov, da gre za Bijelića, ki je v sosednji državi kradel motorne žage in jih pri nas prodajal. Storilec je star 37 let in je doma v Simičih. Prizadevni oskrbovalec motornih žag bo zaradi tatvine pred sodnikom, zaradi nedovoljenega prestopa meje pa se bo zagovarjal pred sodnikom za prekrške.

Doslej neznan storilec si je privoščil počitek v vikendu Jožeta Ateljška v Šmihelu. Vikend sicer koristi Jože Šlehta iz Titovega Velenja, ki je tudi prijavil vtom. Zlikovec si je našel pot preko strehe v notranjost vikenda, kjer je odtužil nekaj oblačil in obutve, patudi najedel se je, nekaj jedil pa je vzel seboj. Storiča še iščejo.

Zadnjič smo poročali o lesu pred gospodarskim posopjem kmeta Jurjevca v Juvanju. Med tem so miličniki ugotovili čigav je bil omenjeni les, zato danes dopolnjujejo objavljeno vest s tem, da je precej spornega lesa pripadalo Jožetu Pustoslavcu, 42 iz Terina in Jožetu Novaku, 36 iz Okonine.

Mlečne zdrahe

Znano je, da so proizvajalci mleka nagrajeni tudi po kakovosti in ne le zgolj po toščji. Za kakovost je merilo stopnja onesnaženosti mleka, gre za bakteriološko kakovost, kot temu pravijo strokovnjaki. Da bi seveda lahko mleko ocenili tudi po načelih, so v radmirski mlekarini uredili zasilni laboratorij kjer so ugotavljali bakteriološko onesnaženost, na temelju njihovih ugotovitev pa so doplačevali mleko tudi za kakovost.

Tako ujetkelo vse do trenutka, ko je občinski veterinar inšpektor z odločbo zaprl laboratorij v Radmirju.

Zakaj je do tega prišlo, smo skušali izvedeti pri veterinarskem inšpektorju Petru Šribarju. Povedal je: »Doselej se je cena odkupljenemu mleku določala le na temelju ugotovljene toščje v njem. Ker pa je kakovost slovenskega mleka na sploh slaba glede na bakteriološko onesnaženost, kar naj bi dosegli s pregledi mleka in ugotavljal prisotnost vnetnih celic, količina le-teh (nad 500.000 v mililitru mleka) bi tako opozarjala na bolezensko stanje v čredi. Nekateri živali torej bolujejo za prikritim ali celo kroničnim vnetjem vimen. Če je tako stanje ugotovljeno, potem so potrebni podrobni pregledi, da bi se izločile določene bolne živali in tudi pozdravile. Sicer pa velja predpis, po katerem sme imeti mililitr mleka največ 3 milijone bakterij, če je to preseženo je znak, da je čreda bolana ali pa da se mleko po molži dodatno okuži. Tu gre torej za vprašanje higiene hleva in same pridelave. Za vse to pridelovalci vedo, saj so ustrezno poučeni. Mislim, da je nagrajevanja kakovosti mleka izrednega pomena in zato se kaže ravnati

točno po predpisih oziroma dogovorih. Takšen dogovor glede nagrajevanja po kakovosti je bil sklenjen med mleka-nami v Sloveniji in tega se je treba držati.«

Ali okuženo mleko potrošnika neposredno ogroža?

»Neposredno nikogar, pove veterinarski inšpektor Šribar, spremeni pa njegovo namembnost v sami predelavi. To je posledica organoleptičnih sprememb v mleku.«

Je to torej v prvi vrsti interes mlekarov?

»Seveda, je pa tudi interes potrošnikov, ki želijo določene mlečne izdelke, vseh teh pa iz okuženega mleka ne morejo izdelati.«

Ali gre v primeru Radmirja, ko je bilo prepovedano delovanje laboratorija za nujen ukrep ali pa morda za nagajanje?

»Nikakor ne more biti govora o nagajanju. Upoštevamole ustrezen predpis, ki točno določa kako mora biti usposobljen človek, ki takšne preiskave opravlja, v Radmirju pa tega dela ni opravljal ustrezno strokovno izobražen človek. V tem tiči zajec.«

Ali ne nastane zaradi tega dodatnih stroškov, saj bodo vzorci morali v Ljubljano, tam pa bodo pregledi dragi, to bremeni dodatno ceno mleka, ki že tako ni ugodna?

»Stroški so minimalni in ne morejo ogrozati pridelovalce. So pa ukrepi vendarle vzgojni in zagotavljajo skrbnejše ravnanje v mlečni proizvodnji, torej so pospeševalni. Res je bil naš ukrep podprt z dogovorom, ne pa z zakonskim predpisom, vendar pa moramo smatrati takšen dogovor kot samoupravno obvezo vseh podpisnikov.«

Turizem v Žekovcu

Kako pomembno je, da se lastniki vikendov vključujejo po svojih možnostih v ponudbo kaže primer Franca Ogradnja iz Celja, ki ima vikend v Žekovcu in ga pozimi daje na voljo Kompas v Mozirju. Letos pa je novost v ponudbi tudi novo zgrajen apartman pri Janezu Brezovniku, ki ima kar 8 postelj visoke kategorije. Da je Brezovnik zmogel te naložbe je pripomogel Kompas s svojim posojilom. Tako se tudi Žekovec pomalem vključuje v turistično ponudbo.

Novoletne misli

Leopold Supin, upokojenec v Lučah. Seveda bi najprej izrazil željo po zdravju, to je pač nam starejšim ljudem največja skrb. Zelo bi želel, da bi ljudje živeli v mi-

Leopold Supin

ru, da bi ne bilo vojne, pa da bi se tudi sicer med seboj dobro razumeli. V naših razmerah bi morali posvečati skrb za odpravo socialnih razlik, te so velike in ljudje so zaradi tega vznemirjeni.

Kot krajan Luč bi želel dobro cestno povezavo med Ljubnim in Lučami, saj bi na ta način naš kraj pridobil na obisk tujcev, ki sedaj zaradi ceste večkrat zavijejo nazaj proti ravnini, namesto, da bi občudovali lepote planinskega predela naše občine. Logarska dolina je tudi zaradi tega premalo odprta, pa bi bilo prav da bi jo lahko občudovali večje množice obiskovalcev. Ti pač prinesejo v dolino življenje v vsakem pogledu.

Pa še to, veliko govorimo o mladini, ne damo pa ji možnosti službe, zato mnogi bežijo v tujino, pa bi jih prav v tem času doma še kako potrebovali. Ali bomo uspeli to spremeniti?

Petra Marolt trgovska delavka iz Mozirja

Ja, če bi že kaj želela je to služba. Sedaj sem še pripravnica, potem pa bo šlo zares. Je že tako, da danes mladi največ razmišljajo kako se bodo zaposlili, tudi v trgovski stroki je že tako. To je pač prvo srečanje s stvarnostjo... Seveda so še skrivne želje, kdo jih nima. Tudi to si želim, da bi potem lahko ob delu obiskovala šolo za komercialne tehnike, upam da bo to uspelo, saj mi šola ni delala težav in z malo pridnosti človek marsikaj zmore.

Tista osnovna želja pa je zelo osebna, namreč, da bi se v družini še naprej razumeli in da bi lahko bila doma dokler bo to mogoče. Dom je pač varen kotiček v življenju! Če pa že govorim o zdravju, potem želim tega v prvi vrsti staršem z željo, da bi jim bilo dano še dolgo živeti. Končno želim, da bi v

Petra Marolt

smučanju dosegla uspehe, sedaj tekmujem za Smučarski klub v Mozirju in moram reči, da v tem športu resnično uživam.

Bernarda Jurjevec, inženirka agronomije z Rečice

Predvsem si želim miru, pa da bi se ljudje na sploh bolje razumeli med seboj, potem bi bilo razumevanje med državami večje. Če bi ljudje složno živeli, bi bilo marsi-

kaj lažje. Ko razmišljam o razmerah v domovini, bi želela, da najde znanje pravo mesto, več bi morali delati z glavo, več bi morali odgovorno ravnati in tudi odgovarjati za spodsrljaje, naloge bi morali opravljati skrbno in zavestno, skratka, vsi bi morali delati po najboljših močeh in znanju. Ko razmišljam o nas mladih, bi želela poudariti, da nismo tako brez vsake volje, kot bi nas včasih radi opisali. Vendar pa bi nas morali upoštevati, nam priznati tisto kar je dobro in dovoliti svobodno ustvarjanje. Marsikaj nam ni po volji, pa bi nas ne smeli nasilno utišati, temveč iskati rešitve v strpnem dialogu, saj ne želimo niti družbi niti ureditvi slabo, hočemo poštenje in vso odgovornost! Sicer pa smo odmaknjeni družbeni stvarnosti, ker smo kot mladi pre-

Bernarda Jurjevec

malo organizirani, tako, denimo, na Rečici nimamo možnosti sestankovanja, to je gostilna, kar pa ni najboljša. Da mladih ni na javnih zborovanjih, sestankih in podobnem je vzrok v tem, da mladinska organizacija mlade premalo povezuje, pa premalo skrbi za družbeno izobraževanje, zato ne najdemo mesta med tistimi, ki naj odločajo.

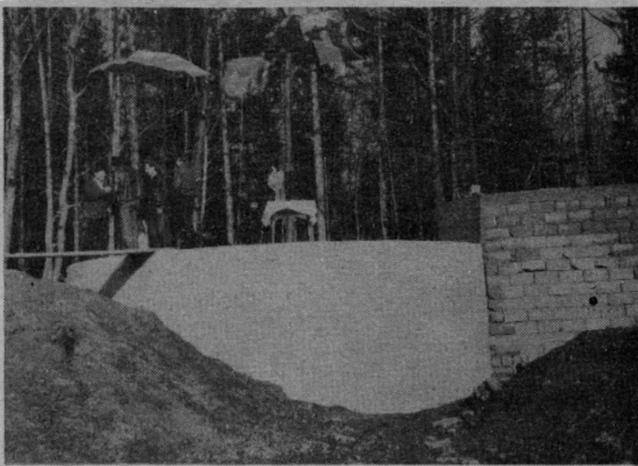
Vinko Petkovšek, vzdrževalec v Iskri na Ljubnem

Osebnostno si želim več zdravja v družini, tega je sedaj premalo. Seveda je tu na prvem mestu družinsko sožitje, kajti človek mora doma biti srečen. V službi pa naj bi bili zadovoljni, to bi lahko rekel za moje delovno okolje. Dobro se razumemo in delo v takem kolektivu me veseli. Tako naj bi ostalo! Res je, da smo ob novostih, ki jih je bilo z novimi delovnimi pogoji veliko, morali vlagati skrajne napore, pa smo kar zmoogli. Ko pa gledamo čez plot svojega okolja, potem bi na prvo mesto postavil

Vinko Petkovšek

mir v svetu in pri nas, saj bi kakršnakoli vojna pomenila strašno uničenje. Mislim, da preprosti ljudje povsod na svetu želijo miru, njim ni do vojne, le visoka politika gre včasih svojo pot pri tem pa ljudje trpijo. Če razmišljam o naših razmerah, potem me zelo skrbi ekonomski položaj naše države. Žal ne vidim možnosti za hitro ustalitev razmer. To pa nas delavce zelo prizadene, saj dohodki ne sledijo razvrednotenju denarja, ki ga zaslužimo. Mislim, da bi nam ne škodilo več odgovornosti in končno odgovorjanje za škodo, ki je nastala. Ljudje, ki so temu krivi, ne bi smeli med nami živeti ne-kaznovano. Saj je vse kar imamo bilo pridobljeno z veliko truda in žrtvami.

Veličasten rezervar na Gneču dokazuje veliko delovno zmago prebivalcev Slatin in Gneča

V slogi je moč

To geslo so napisali prebivalci Gneča na slavolok pred vasjo, ki je pozdravljal udeležence slovesnosti ob otvoritvi zbirnega rezervarja novega vodovoda.

In res je vsebina napisanega gesla združila hotenja nekaj naselij v treh krajevnih skupnostih, da so pristopili k velikemu delu, novemu vodovodu, ki bo poslej dajal dobro pitno vodo preko 70 domačijam Gneča in Slatin, pri tem pa niso nič motile meje krajevnih skupnosti, niti občinske. Prebivalce je pač združevala skupna potreba po dobri pitni vodi, te je dosedaj vedno primanjkovalo.

Na prizorišču, višje zaselka Gneč se je ob lepem dnevu zbrala kar številna družba domačinov in gostov. Vse pa je presenetil mogočen rezervar, ki vsebuje kar 125 m³ vode. Graditelji vodovoda so nanj ponosni in zato so ga tudi za slavje lepo okrasili, vesele viže iz zvočnika pa so naznanjale, da se ljudje pridobitve veselijo.

S svojim delom so ljudje teh naselij dokazali, da se ob odločni volji zmore tudi tako trd zalogaj, kot je bila gradnja zajetij v nemogočih terenskih okoliščinah, da so položili preko 8500 m glavnega voda v zelo težkih zemeljskih pogojih, da bo celotno omrežje merilo kar 12.000 m voda, da so preko 1 km dolžine morali minirati, da so krajski Gneča opravili okoli 3400 delavnih ur in okoli 300 strojnih ur, krajski KS Gorenje 3300 delavnih in 150 strojnih ur, krajski KS Šmartno ob Paki 5990 delavnih in 250 strojnih ur. To pa so velike naloge, ki so jih bili zmožni le ljudje s čvrsto voljo in točnim načrtom.

Svečane besede k dogodku je povedal direktor Komunalnega podjetja Mozirje Rade Ra-

kun. Podjetje je vseskozi pomagalo v tehničnem in tudi gmotnem pogledu, ko pa bo vodovod gotov, ga bo prevzelo v upravljanje. Rade Rakun je poudaril veliko povezanost krajanov iz treh krajevnih skupnosti, prav v tem pa je tudi delovna zmaga, ki ji ob prazniku 29. novembra v občini Mozirje ni para. Da je predvidena cena dosedaj opravljenega dela po projektantskem računu znašala preko 7 s. milijard, graditelji pa so vse to zmoogli z dvema s. milijardama, kar dokazuje velik delež prostovoljnega dela in njegovo vrednost!

Zahvalil se je lastnikom zemljišč na katerih so zajetja Ruškovec in Tripotok, pa tudi rezervar. Izrazil je dalje upanje, da bodo krajski v najhitrejšem možnem času dobili vodo v hiše.

Seveda se ob tem kar vsiljuje vprašanje, ali pa so resnično vsi krajski storili vse kar zmorejo.

Organizatorji del so hitro odgovorili, da so kljub vsemu še vedno izjeme, ko gre za skupna dela. Nekateri pač še vedno pričakujejo, da bo že kdo naredil tudi njim dobro! Ob tem pa so poudarili, da gre za zahvala delovnim organizacijam: Elek-trarna Šoštanj, Gorenje-keramika, Elkroj, GG Nazarje, Območna vodna skupnost in obrtniku Jožetu Polaku. Vsi ti so pomagali s svojimi prispevki v tej ali drugi obliki pri gradnji vodovoda.

Marsikdaj se sprašujemo, kako uspevajo takšna in podobna dela ljudem na obrobju večjih naselij, krajski v strnjanih, večjih naseljih pa so za takšne skupne naloge največkrat gluhi. Ali je temu kriva pomanjkljiva pripadnost nekemu kraju in ljudem v njem???

Za ohranjanje preteklosti

Zveza kulturnih organizacij je že pred leti dobila nalogo poživeti delo na ohranjanju listin, fotografij, sporedov, plakatov in podobnega gradiva za hrambo. K temu pa je ozko povezano pisanje kronik in dogodkov iz dela društev oziroma njenih posebnosti.

Pri ohranjanju kulturne dediščine se vse bolj kažejo vrzeli na vseh področjih, ki sodijo v ta krog. Nekoč so po krajih pisali kronike posamezni zagnanci in so nam na ta način ohranili mnogo resnice iz preteklosti. Ponokod so razni zbiralci predmetov in listin veliko doprinesli k ohranjanju kulturne in obče preteklosti naših ljudi. Na ta način so storiili ljudstvu veliko uslugo, saj je znano, da tisti narod, ki ne pozna svoje zgodovine ne predstavlja svoje resnične biti.

V naših razmerah je bila za hrambo gradiva in kronik usodna vojna, ki je veliko tega uničila. Nasilje okupatorja je bilo prav do kulturne preteklosti našega ljudstva največje. Zakaj, je našo! Če uspeš v ljudeh uničiti kulturno zavest, je uničenje politične zavesti kaj lahko.

Še ohranjene šolske kronike so skromne. Najpomembnejše pa so uničene. Nekaj jih hrani Slovenski šolski muzej v Ljubljani. Zupnijske kronike so razen moziške vse novejšega časa. Nazarska je sicer dobro ohranjena in je v Mariboru. Torej sta oba, sicer zanesljiva vira, zelo osiromašena. Raziskovalci imajo zaradi tega velike težave, opirajo se pač na razpoložljive vire, ti pa so vse drugo kot popolni.

Nedvomno sodi v krog delovanja kulturnih društev ohranjanje naše kulturne preteklosti, pa tudi ohranjanje dogodkov, ki niso ravno ozko kulturni po vsebini.

Da bi vsaj zagotovili nadaljevanje zapisovanja najvažnejših dogodkov po naših krajih, smo sklicali sestanek na katerem bi se dogovorili o možnem delu pri pisanju kronik, zbiranju zgodovinskega gradiva, ohranjanju kulturnih spomenikov in še bo morda kaj predmet našega razgovora. Želimo pa poudariti, da ne mislimo delavoljne člane društev dodatno obremenjevati, le z dobro voljo želimo urediti in popolniti vrzel o kateri smo že govorili.

ZKO Mozirje

Novoletne misli

Ančka Čeplak, delavka v Elkr-oju, doma iz Lače vasi

Kaj si lahko mati dveh otrok bolj želi, kot da bi bila pridna in uspešna. Sploh je družina ženi v rednem delovnem razmerju velika skrb. Seveda niti približno lahko v službi trdo delati, potem pa doma nadaljevati. Imamo malo zemlje, pa je kar dosti za postoriti, zato si želim, da bi tudi mož priskočil, pa bi lažje šlo. V službi pa že težko pričakujem obljubljeno prenovo likalnice, ta v kateri sedaj delamo ni več primerna, zato so delovne razmere v njej slabe. Vse

Minka Naglič, socialna delavka, COŠ Gornji grad

Vsem želim zdravja, seveda tudi sebi in če me vprašate še o drugih skrbih, lahko povem, da me trenutno stanje v naši družbi vznemirja. Ni lahko, posebno pa za ljudi z nizkimi dohodki! Morali bi bolj vrednotiti delo, to se na sploh premalo upošteva. Na šoli kjer delam skušam po svoje razumeti želje otrok, želim pa da bi skupaj starši poskušali najti najprimernejše oblike v katerih bodo otroci njihovo ustvarjalnost s pridom izkoristili. Takšno smer bi morale zagovarjati delovne organizacije, sicer je pa premalo ljudi, ki bi bolje vrednotili izobrazbo. Otroci, ki bi bili večji izobraževanja jedovlj, le mnogi nimajo prilike, da bi se izobraževali. Tako pač želim, da bi otroci, ki letos zaključujejo šolanje na naši COŠ, našli pot do znanja, da bi našli možnost štipendiranja,

Ančka Čeplak

to seveda pušča na meni zdravstvene posledice... Trenutno me skrbi sin, ki bo v kratkem odšel k vojakom, da bi se le zdrav vrnil. Družina pa temelji na dobrem razumevanju in tega si tudi v naprej želim. Miru ljudem in nam, to je klic vsakogar, ki je razsoden. Da bi le tako ostalo, sedaj še nismo nikoli kruha stradali, sicer pa naj bi se ljudje imeli radi, pa bo na svetu lepše.

Minka Naglič

sicer bo spet lahko nadaljeval šolanje tisti, ki pač ima premožne starše, to pa pomeni razlikovanje otrok. To je velika družbena krivica do tistih, ki so marljivi, sposobni in edina krivda je v tem, da nimajo dovolj gmotne osnove.

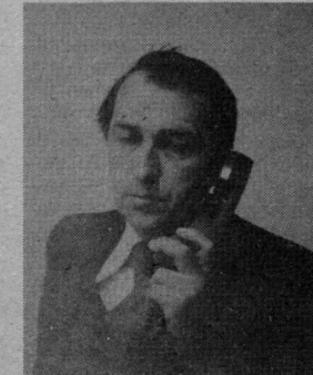
Zdravstvo je pri nas dražje

V zadnji številki našega glasila smo v celoti priobčili analizo stanja v Občinski zdravstveni skupnosti Mozirje. Vsebinska je zelo zaskrbljujoča, vendar pa je treba reči, da so ugotovitve v analizi utemeljene z vrsto podatkov, ki dajejo celovito sliko stanja.

Kaj meni o razmerah v tej samoupravnih interesni skupnosti predsednik skupščine Jože Časl, diplomirani ekonomist in dolgoletni delegat zdravstvene skupnosti, boste lahko prebrali v tem sestavku.

Novice: Ali je tako kritično stanje kot v naši občini še kje v naši republici?

Časl: Mi nismo neka posebnost! Podobno je v občinah, ki so gospodarsko šibke in morda v veliki meri kmetijske. Želje po vedno širši in zahtevnejši zdravstveni skrbi so nas pripeljale v stanje, ko beležimo velike primanjkljaje. Vsega pač nismo zmožni plačati, zahteve pa so vse večje. Naše gospodarsko stanje in

Jože Časl

stopnja razvitosti prilično omejujeja možnosti v družbenih dejavnostih, torej tudi v zdravstvu. Gotovo je temu kriva sedanja organiziranost rizičnih skupnosti, saj se na vsak korak srečamo z velikimi razlikami med revnimi in bogatimi občinami.

Novice: Kaj pa solidarnost, ki je bila obljubljena za občine, ki ne bodo zmogle dajatev za kolikor toliko izenačeno zdravstveno varstvo v Sloveniji?

Časl: Solidarnost je padla na izpitu, bi lahko rekli v tem primeru. V preteklih letih smo lahko iz teh sredstev pokrivali kakih 25% celotne porabe. Potem je ta vir vse bolj usihal, uknjen je bil delež solidarnosti za upokojeince, uknjena medobčinska solidarnost, bistveno manj pa je pritekalo tudi sredstev iz republike. Da je zadeva še bolj zamotana, smo po novem dolžni iz naše občine odvajati 1,5 s. milijarde vsolidarnostna sredstva. Vse je kazalo, da bomo

za letos dobili iz solidarnostnih sredstev kakih 6% od vseh naših potreb, kasneje pasmo vendar dobili še 3% dodatne solidarnosti. Slednje je bilo namenjeno, pa še ni gotovo, saj nekatere najrazvitejše občine nečjejo sporazuma podpisati.

Novice: Koliko sredstev manjka za pokrivanje izgube v letu 1986?

Časl: Kakih 10 s. milijard. Seveda, v takšnem stanju je nemogoče načrtovanje v naprej. Eno je gotovo, sami teh sredstev ne bomo zmogli.

Novice: Pomeni torej, da so dogovori o solidarnosti le na papirju?

Časl: Lahko bi rekli, glede na sedanje izmikanje tistih, ki bi naj pomagali v nastali situaciji. Naša občina s svojo kmetijsko proizvodnjo pomaga najbolj razvitim, ti pa našega deleža v oskrbi enostavno ne priznavajo, vsaj ne v obliki sredstev za pokrivanje v zdravstvu. Seveda je pri tem zaskrbljujoče še dejstvo, da prav te občine razpolgajo z odločnimi zdravstvenimi storitvami in tako narasča razlika med nami v republici. Spet so centri tisti, ki imajo vsega na pretek, pa zato kaj lahko pozabljajo na nas v revnejših občinah. Poleg tega se iz naše občine vozi dnevno kakih 700 delavcev na delo v občine Celje, Žalec in Titovo Velenje. Ti ustvarjajo tam gospodarske učinke, naša občina pa z njihovo strani ni deležna ustreznih pomoči. Pa tudi to je res, da starejši občani po upokojitvi radi prihajajo nazaj na domačije. To je tudi razumljivo, saj želijo večer svojega življenja prebiti v domačih krajih. Vendar pa so pustili svoje življenjske moči drugje, tisti ki so od tega imeli korist, pa danes ne priznajo tem ljudem deleža, saj se izogibajo potrebnega deleža za zdravje tem upokojencem. Že to dejstvo samo dokazuje, da so rizične skupnosti v mejah občin v našem primeru neustrezne!

Novice: Ljudi boli, ko vedo, da so v naših razmerah prikrajšani za tako odlično zdravstveno skrb, kot denimo Ljubljanci. Če si tam zvije prst ga obravnavajo na Kliničnem centru, kdaj je pa naš človek deležen te dobrine pa tako vemo.

Časl: Seveda so velike razlike med določenimi območji v Sloveniji. Žal je tako, da gre to po načelu bogatejšega, temu pač boljše.

Novice: Naše območje je redko posejleno, je pa obsežno. Ali vpliva to kaj na stroške v zdravstvu?

Časl: Seveda, občutno! Zaradi obsežnosti občine je potrebno vzdrževanje petih zdravstvenih domov in še ene ambulante v Solčavi. Pa tudi z zdravljenjem na domu so stroški zaradi oddaljenosti večji. To so dejstva, je pa taka ureditev potrebna, če želimo občanom približati zdravstveno varstvo.

Zvest zadružništvu

Tam visoko nad Florjanskim grabnom je kmetija Vršnik. Ze domače ime pove, daje domačija na vrhu. Na to kmetijo se je leta 1935 iz Savine priženil Franc Zalesnik. Vedno znova prepriča sogovornika z bogato pripovedjo o svojem življenju, ki je povezano z naprednim kmetovanjem in zadružništvom.

Seveda dobro skriva tistih 83 let, posebno, ko seže v spomin nazaj za kakih pet desetletij. Na kmetiji je bilo ob njegovem prihodu okoli 9 goved, 4 voli in kakih 8 ovac. Hribovska kmetija je takrat živela v glavnem od pitanih volov in od masla, ki so

ga prodajali v zadrugo na Rečico. To je bila takrat najboljše zadruga v dolini, se spominja Franc Zalesnik. Sicer pa takoj, ko je zaživel na kmetiji, je našel pot med pevce v zboru in v pašno zadrugo. Paša je bila tistikrat zelo pomembna saj so kmetje sejali veliko žitaric, paje za pridelavo krme ostalo malo zemljišč. Torej je povsem jasno, da se je kmalu vključil v odbor Pašne zadruge v Gornjem gradu. Potem pa je ostal odbornik do vojne, nato pa spet takoj po vojni, ko so nastajale prve zadruge. Lahko bi torej rekli, da je

Zalesnik med najstarejšimi zadružniki v občini.

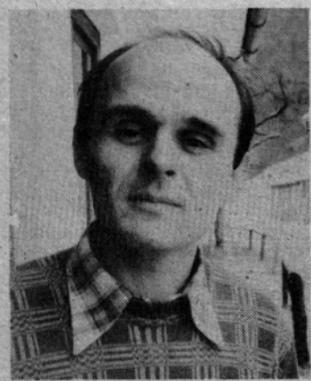
Pogovor je v prijazni hiši vedno prijeten in hitro steče. So pač taki ljudje, da sprejmejo obiskovalca iskreno in odprto. Zato je tudi naš sogovornik prava odprta knjiga življenja. Ja, tako pripoveduje, takrat smo v živinoreji pretežno živeli od prodaje volov. Veljalo je pravilo, da po prodaji volov gospodar poplače davke, posle in druge obveznosti. Na večjih kmetijah se je letno prodal par ali pa tudi več volov. Na njihovi kmetiji so sejali pšenico, oves in ječmen. Seveda je bila znana tudi sorščica (rž in pešnica) iz nje se je pekel dober kruh imenovan »sorščin kruh«. Kmetje so imeli lastne mline in ko je bilo dovolj vode so mleli domače žito. Koliko so sejali na Vršnikovem? Ja, kakih dvajset mernikov, če je bila dobra letina so pospravili kakih 200 mernikov žita (mernik okoli 28 litrov oziroma 25 kg). Ovece pa so služile v glavnem za volno, pa tudi za meso. Doma so sejali tudi lan, naredili so prejo in jo dali tkalcu Janežu Bevcu, Šokatniku. Seveda so veliko nosili domače sukno, bilo je dobro in trajno, vendar pa robato. V črni kuhinji so za njegovih dni svetili s treskami, pozneje pa so uporabljali za razsvetljavo petrolejke. Res je bilo dela veliko, tudi lahko ni bilo, saj so delali vse na roko, pa je šlo, ker je na kmetijah bilo dovolj ljudi in drugje so le težko našli delo.

Zunaj nas je sprejel meglen dan in kar hladno je brilo tja preko vrhov. Pot v dolino je na nekaj mestih bila že ledena. Za nas, ki nismo vajeni trdega hribovskega življenja, je to okolje kar nekam zagonetno, zato pa so prijazni ljudje, ki bivajo tod na teh samotnih kmetijah, sicer prelepega predela naše dežele.

Neumorni zbiralec

V Gornjem gradu ga vsi poznajo, pa tudi po dolini je znan Janez Mavrič, ki že vrsto let zbira in ohranja narodno blago, zgodovinske listine in posebnosti iz naše preteklosti.

Po poklicu je mizar in dela v Smreki. Ves svoj prosti čas, pa tudi denar namenja predmetom, listinam, razglednicam in še bi lahko naštevali. Vse to z

željo, da bi v njegovem kraju nastala stalna razstava, ki bi pritegnila pozornost domačih in tujih obiskovalcev. Seveda bi tudi Gornji grad s tako zbirko veliko pridobil, saj gre za pomemben zgodovinski kraj v Sloveniji.

V Gornjem gradu je vse do svoje smrti živel in delal znani prosvetni in kulturni delavec Jože Tratnik. Prav njega je Janez že pred dolgimi leti nagovarjal, da bi skupaj zagotovila

predmete in druge zanimivosti za domačo zbirko, ki bi naj služila Gornjemu gradu. Njegov nekdanji učitelj pa je takrat menil, da v kraju ne bi bilo dovolj podpore, zato ni bil navdušen nad predlogom. Tako se je lepega dne Janez Mavrič sam lotil zbiranja in kot sam pravi, ljudem je obljubljal, da bo vse to na razstavi v domačem kraju. Zelo ga je prizadelo, ko njegova pobuda za tako razstavo ni naletela na plodna tla in kot sam pravi, je pred ljudmi izpadel kot lažnivec. Pa vendar, Janez je že prvo razstavo pripravil ob čebelarstem prazniku leta 1984, pozneje pa še dve. Bolelo ga je, ko ljudje, ki se sicer zanimajo za kulturo niso posvetili njegovim prizadevanjem dovolj pozornosti, tako je razstavo razglednik obiskalo le kakih 6 ljudi. Čeprav se tovrstne prireditve drugod težko pričakujejo in so dobro obiskane. Seveda je takšen odnos povzročil malodušje, pa ni amajal volje do nadaljnjega zbiranja. Tako Janez Mavrič še sedaj nadaljuje svoje hvalevredno delo in upa, da bo vendarle prišel čas, ko bo lahko vso bogastvo ponudil očem ljudi, ko bo v Gornjem gradu urejen prostor za stalno razstavo.

Janez Mavrič je hvaležen ljudem, ki z razumevanjem pomagajo, da se polni njegova zbirka, ki bo nekoč, če bo prav, ponos kraja.

Poslovne zveze z Atlasom

Že vrsto let sodeluje naše turistično gospodarstvo preko Kompas z agencijo Atlas v Zagrebu. To sodelovanje je ocenjeno kot zelo uspešno. Delavci tega kolektiva pa premalo poznajo dolino in turistične zmogljivosti pri nas. Zato je Kompas pripravil obisk operativnih delavcev Atlas v dolini. Tako so se lahko osebno prepričali o lepota naših krajev in o turistični ponudbi. Ogledali so si nekatere gostinske obrate, turistične kmetije in kraje, tj. Logarske doline. RTC Golte pa jim je pripravil ogled Golt in okolice.

Tako se bodo poslovni stiki z ugledno turistično agencijo v Zagrebu poglobili in takšno osebno sodelovanje turističnih delavcev največ pripomore k poslovnemu uspehu. Tega si vsi želimo.

Mladi pri pouku o orožju

V mesecu decembru navadno delamo lepe in najlepše načrte za življenje v novem letu. Želimo se spremeniti in v marsičem izboljšati.

Lahko rečem, da bi to radi storili tudi na Občinski konferenci ZSMS in tudi v OO ZSMS. S stran OK ZSMS bi radi predvsem močnejšo in trdnjšo povezavo z OO ZSMS. Le na tak način smo lahko enotni. Poleg tega bi radi predloge, pobude, mišljenja, stališča iz OO ZSMS oživili in jih širše predstavili. Tudi mi imamo mnenje in (mogoče) zahteve na različnih področjih. Ne da hočemo reševati le »mladinske« probleme, ker samo teh ni, ampak so težave širše družbe tako v krajevnih skupnostih kot organizacijah združenega dela.

Na osnovi tega planiramo razgovore v OO ZSMS v združenem delu o vlogi ZSM, njihovih težavah, uspehih, povezavah s sindikatom in drugimi organi v delovnih organizacijah. To akcijo bomo razširili tudi na OO ZSMS v krajevnih skupnostih. V mesecu januarju načrtujemo mladinsko politično šolo, v februarju tradicionalni pohod »Po poteh XIV. divizije« in še druge aktivnosti. Pri tem pa bi radi delali na osnovi predlogov in pobud iz OO ZSMS.

Za akcije sprememb in izboljšav v prihodnosti!

Predsedstvo OK ZSMS Mozirje

O naših vozačih

V moziški občini je 60 odstotkov osnovnošolcev vozačev. Nekateri med njimi, posebej v KS Solčava, so od šole oddaljeni več kot 20 km. Za večino učencev je urejen prevoz, ki pa v zimskih mesecih seveda ni mogoč.

Najbolj oddaljeni otroci iz KS Solčava zato zimske mesece prebijejo v internatu. Internat obstaja že dolga leta, predstavlja pa kar precejšnje finančno breme za OŠ Blaža Arničiča Luče in Izobraževalno skupnost Mozirje.

Z namenom, da bi rešili težak finančni položaj, so se na skupnem sestanku zbrali starši otrok, predstavniki lučke šole, izobraževalne skupnosti, Komiteja za družbene dejavnosti in Zavoda za šolstvo.

Prva ugotovitev je bila, da zaenkrat ni razloga za ukinitvev internata. Vanj je bilo vloženih precej sredstev, tako, da so zagotovljeni osnovni pogoji za bivanje otrok. V lanskem letu so bile preurejene sanitarije in tako pride en bojler na osem otrok. Za primerjavo povejmo, da pride v celjskih domovih en bojler na deset dijakov. Seveda pa je še dosti drugih stvari, ki bi jih bilo potrebno urediti. Potrebno bo zamenjati pohištvo, ki je staro in dotrajano.

Nagrajenci v telesni kulturi

Telesnokulturna skupnost občine Mozirje vsaki dve leti podeljuje občinska priznanja in Bloudkove značke dolgoletnim delavcem na telesnokulturnem področju in uspešnim športnikom. Telesna kultura, šport in rekreacija se v moziški občini iz leta v leto bolj razvijajo, kljub temu, da na tem področju prav vsi telesnokulturni delavci delajo popolnoma amatersko. Zato si takšna priznanja toliko bolj zaslužijo.

Bloudkove značke letos prejmejo: Planinsko društvo Mozirje, Vi-

Če bi bile v spalnicah nadstropne postelje, bi ostalo več prostora za gibanje učencev. Sedaj so postelje druga ob drugi, tako da ostane prostora komajda še za kakšen stol.

Udeleženci sestanka so razpravljali tudi o možnosti bivanja otrok pri skrbniških družinah. Ta varianta pa bi za seboj potegnila vsaj dve posledici, ki pa bi bili sila neprijetni za otroke. Prva je ta, da bi praktično za pet mesecev ločili otroke iz iste družine, saj polovica otrok v internatu izhaja iz treh družin.

Otroci v internatu delajo pod vodstvom vzgojitelja. Delajo domače naloge, se učijo in imajo možnost tudi za kulturne, športne in družabne aktivnosti. Vzgojnega momenta seveda ne smemo zanemariti. Vsega tega pa v skrbniških družinah otroci ne bi bili deležni.

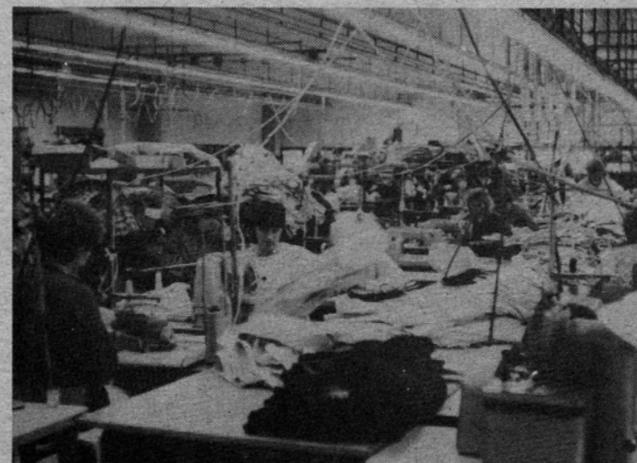
Na sestanku so se dogovorili, da bodo v najkrajšem času izdelali načrt za ureditev najpotrebnejših stvari in ga finančno ovrednotili. Občinska izobraževalna skupnost in starši otrok pasi bodo s skupnimi močmi prizadevali, da bi internat uredili tako, da bi se otroci v njem še bolje počutili.

RAJKO PINTAR

da Skok, Peter Krajnc, Andrej Grudnik, Marko Hribernik, Jože Kramer, Joško Kopusar, Stane Marolt, Ivo Tesovnik, in Jože Korenjak.

Občinska priznanja ZTKO pa prejmejo: delovna organizacija Elkroj, Iztok Benetek, Franjo Šteiner, Žare Krajnc, Marko Kolenc, Stanko Prodnik, Martin Juvan, Franc Papež, Franc Repenšek, Danilo Dobovičnik, Janez Janžovnik in Milena Benetek.

RAJKO PINTAR

Šivalnica v Elkroju. Tu delajo v dveh nepopolnih izmenah. Potrebno valiti bi še delavce, da bi popolnili izmeno.

Mladi gasilci

Oglašamo se mladi gasilci iz Nove Štife. Ponosni smo na svoje uspehe. Še posebej smo veseli letošnjega uspeha, ki smo ga dosegli na republiškem pionirskem gasilskem tekmovanju v Ptuj. Tega tekmovanja smo se edini v naši občini udeležili.

Že ves september se je ekipa treh pionirjev, ki so jo sestavljali Sandi Kerzner, Darko Mavrič in Boštjan Tratnik, vestno pripravljali na tekmovanje. Tovarišica Marta jih je učila teorijo, gasilec Jože Enci pa je vodil vaje z vedrovko in štafeto. Tekmovanje je bilo 10. in 11. oktobra. Ekipno so sestavljali trije tekmovalci in pionirlikovnik.

Tekmovanja z vedrovko in štafeta ter likovno ustvarjanje, so potekala že v dopoldanskem času. Popoldan smo si ogledali mesto Ptuj. Zvečer so pripravili razglasitev rezultatov tekmovanj. Zvedeli smo, da smo

Turizem smo ljudje

Slovenija
Moja dežela.

dosegli peto mesto v skupini mlajših pionirjev. Bili smo veseli uspeha.

Največje presenečenje nas je čakalo naslednji dan. Tik pred

Skupina prizadevnikov iz Nove Štife

pričetkom kviza, ki je bil na sporedu za prve tri uvrščene, smo zvedeli, da je naša ekipa dosegla tretje mesto, ne pa peto. Tako so fantje sodelovali v kvizu.

Pokazali so največ znanja in tako zmagali v svoji skupini. Nepopisno smo bili veseli, saj se takega uspeha nismo nadejali.

Tekmovalci so dobili lepe nagrade, šola in GD pa priznanje.

Vsi uspehi, ki jih dosegamo, so rezultat dobrega sodelovanja šole in društva.

Sodelovanje s Puljem

Lani je na novoletnem sejmu v Pulju sodeloval tudi Kompas, ki je tamkajšnjim ljudem nazorno predstavil dolino. Iz tega se je razvilo poslovno sodelovanje in marsikatera delovna organizacija v dolini že uspešno sodeluje s Puljem.

Letos bo na sejmu nastopila Savinjsko-Šaleška gospodarska zbornica z večjim razstavnim prostorom. Na njem bo predstavila gospodarstvo obeh občin, pri tem bo tudi zajeta turistična dejavnost.

Turistični koledarček

Celjska turistična zveza je tudi letos izdala ličen turistični informativni delavce. Uredil ga je kot že vrsto let prej znani turistični delavec prof. Zoran Vudler. Kot odlični poznavalec razmer v turistični dejavnosti celjskega predela je zajel v vsebino vse tisto kar človeka, ki želi spoznati določeno območje zanima. Že v uvodu pove avtor, da je v koledarčku zbir kakih 5000 različnih podatkov. Gre v glavnem za preverjene podatke na katere se lahko vsakdo zanese. Pri pisanju posameznih sestavkov so sodelovali poleg urednika še prof. G.

Grobelnik, inž. Božo Jordan, Breda Presinger, Jana Krajnc, Muzej revolucije, Celje, Karel Jug, pa še vrsta strokovnih sodelavcev zagotavlja kakovost koledarčka.

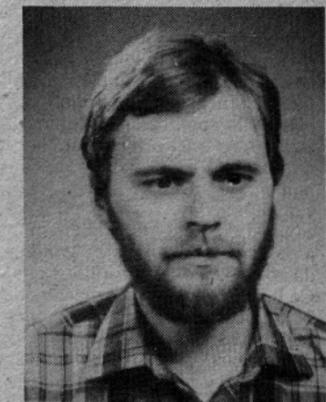
Prav gotovo mora koledarček najti pot v sleherni gostinsko hišo, v naših razmerah pa na vsako turistično kmetijo. Gostje ne želijo presedeti ves dopust doma, želijo si ogledati zanimivosti in zato jim bo kot vodnik dobro služil Turistični koledarček Celjske turistične zveze. Naročite ga lahko pri tej zvezi.

Rajko Pintar, sekretar OK SZDL

Na zadnji programsko-volilni seji Občinske konference SZDL Mozirje so delegati izvolili za novega sekretarja konference Rajka Pintarja z Ljubnega.

Poznamo ga kot prizadevnega telesno-kulturnega delavca in vzgojitelja, saj je najprej delal kot profesor telesne kulture na ljubenski šoli. Nato je prevzel naloge strokovnega tajnika na Komiteju za družbene dejavnosti v Mozirju. Vseskozi je posvečal veliko časa krajevni samoupravi na Ljubnem, kjer je sedaj tudi predsednik sveta krajevne skupnosti.

Novo delovno nalogo bo prevzel predvidoma po novem letu, saj ga obveznosti na SIS-ih še zadržujejo na starem delov-

nem mestu. Vsekakor mu želimo pri odgovornem delu sekretarja OK SZDL veliko uspehov.

Prometni varnosti večji poudarek

Cestni promet je najbolj množična dejavnost, v katerem je udeležen vsak občan, bodisi kot voznik, potnik ali pešec. Premalo se zavedamo, da čim stopimo čez prag stanovanja, se že vključujemo v tokove mešanega prometa.

V tako gostem mešanem prometu, pa se morajo vsi udeleženci strogo ravnati po predpisih, kateri ta promet urejajo, če hočemo v teh prometnih tokovih tudi varno potovati.

Toda ravno to je najbolj boleča točka prometa, to je prometna varnost vseh udeležencev, predvsem pa naših najmlajših in pešcev, kateri so najbolj ogrožena in izpostavljena kategorija udeležencev v cestnem prometu.

Za preventivo in varnost v cestnem prometu, je bilo že precej narejeno, vendar še vedno mnogo premalo, da bi se

Statistika in sredstva javnega obveščanja samo številčno navajajo koliko je mrtvih in poškodovanih v prometnih nesrečah. Morali pa bi bolj spremljati, kaj se dogaja potem s ponesrečenimi, koliko ti ljudje pretrpijo, obenem pa tudi njihovi svojci, preden se pozdravijo, ali pa čutijo te poškodbe celo življenje.

V teh prometnih nesrečah nastajajo ogromne škode materialne in telesne, katere se zelo težko realno ovrednotijo. Vse to pa je težko breme za celotno družbo.

Zdravstvo pa je že itak v težkem finančnem stanju, ponesrečeni pa ga še dodatno bremenijo. Poleg tega moramo upoštevati trpljenje ljudi in svojcev v smrtnih primerih, težkih poškodbah in trajne posledice ponesrečenih-invalidnost, kar se sploh ne da oceniti ali plačati.

prometna varnost dvignila na takšno raven kot si jo želimo.

Za ilustracijo navajamo samo nekaj statističnih podatkov: v zadnjih petih letih je samo v Sloveniji v prometnih nesrečah izgubilo življenje 2616 ljudi, poškodovanih pa je bilo 49.232.

V Jugoslaviji je bilo v tem času 23.232 mrtvih in 296.812 poškodovanih. Izmed poškodovanih, jih ima kar tretjina trajne zdravstvene posledice, mnogo med njimi je invalidov.

Samo v Sloveniji smo v petih letih izgubili za sedem razredov otrok in mladoletnikov, poškodovanih pa je bilo kar za šest velikih šol otrok.

V naši občini pa je bilo v zadnjih petih letih 260 prometnih nesreč, od tega mrtvih 25 in 176 ranjenih.

Slovenski jezik za domačo rabo

Kadarkoli potujem po Zgornjesavinjski dolini, vedno znova občudujem lepote tega koščka moje dežele. Toda, ko zavijem v javni lokal, meti občutki pahnejo v globoko razmišljanje. Naročim cigarete Lord in dobim odgovor »..... nema Lorda, ima samo pedesetsedam i kutija Best.«

V življenju sem slučajno imel to srečo, da sem prepotoval dobršen del sveta. Hotelske usluge v Oslu na Norveškem sem naročil v nemščini in v istem jeziku bil postrežen. Trгоvec v Aleksandriji me je v angleškem jeziku zaprosil za trenutek strpljenja in mi poslal svojega kolega z odlično italijansko. V nemških lokalih, kjer so stregli najrazličnejši natakariji, (od Grkov, Turkov tja do Špancev in celo Kitajcev), tudi slučajno ni padlo na pamet niti enemu, da bi mi odgovoril v svojem nacionalnem jeziku, če sem ga nagovoril v nemščini. Seveda sem se tudi sam zavedal, da s svojim materinim jezikom tod nimam kaj početi. Toda to isto razmišljam tudi doma.

Če hočem v javnem domačem lokalu postrežbo, moram danes razumeti srbohrvaško, jutri morda madžarsko, pojutrišnjem pa že moji otroci ne bodo nič opravili brez znanja albanščine. Poklonil bi se natakariju, ki bi obvladoval jugoslovanske jezike in še kakšnega svetovnega za nameček, da pa me v domači slovenski gostilni postreže v srbohrvaščini, ni opravičila.

Posebno zaskrbljujoče za večino udeležencev v cestnem prometu je to, da se premalo zavedajo in podcenjujejo nevarnosti, ki pretijo v prometu, zlasti v naseljih in črnih točkah izven naselij.

Zato je nujno potrebno še povečati preventivo in vzgojo v cestnem prometu, kajti star pregovor pravi »lažje je preprečiti kot zdraviti«. V to akcijo pa vključiti, oziroma še bolj aktivno delovati v krajevnih skupnostih, družbeni samoozaščiti, v vseh vzgojno izobraževalnih organizacijah, gospodarskih organizacijah, društvih v sredstvih javnega obveščanja itd.

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Mozirje

V Nazarjah so uredili prepotreben pločnik v smeri proti šoli in vrtcu

Stanovanjska zadruga v Mozirju

Pred kratkim je bila ustanovljena Stanovanjska zadruga Moj dom v Mozirju.

Namen te ustanove je pomagati vsem delavcem, ki gradijo ali adaptirajo, da lahko kupijo gradbeni material po nižjih cenah. Cene gradbenega materiala pri stanovanjski zadrugi so bistveno nižje, ker ne vsebujejo nekaterih dajatev (prometni davek ipd.).

Tudi naši delavci se lahko vključijo v stanovanjsko zadrugo v Mozirju. Pristopna cena

v letošnjem letu znaša 25.000 din ter 3—5% doplačila na vrednost vsakega računa pri nakupu. Omenjeni procenti pomenijo stroške poslovanja stanovanjske zadruge. Pogoji za včlanitev je gradbeno dovoljenje ali potrdilo o adaptaciji.

V stanovanjsko zadrugo se lahko včlanite vsak ponedeljek od 10. — 12. ure in vsako sredo od 15. do 17. ure v zgradbi SO Mozirje pri Stanovanjski skupnosti (prvo nadstropje — Stanovanjska zadruga MOJ DOM).

Pust po novem

Mozirski pustni običaji so že davno preseglji meje samega kraja, pa še dolina postaja že tesna, ko gre za sodelovanje raznih skupin na pustnih norčijah. Vendar pa so pustni delavci sklenili začrtati bodoče delovanje Pusta Mozirskega širše.

Zamisel, da bi k sodelovanju povabili še druge kraje v občini ni sicer nova, je pa letos prvič pred tem, da bo postala resnica. Tako nameravajo povabiti v pustne dejavnosti društva v dolini, turistične dejavnike in še koga. Na ta način bodo popestrili prireditve v Mozirju.

Že sedaj lahko rečemo, da naj o tem razmišljajo turistična, prosvetna in druga društva v občini. Morda bo na ta način prišlo do novih prijemov, kajti več ljudi več ve. Zaželjemo

bi bilo, če bi dejavniki v raznih krajih razmišljali o sodelovanju s kakšnimi značilnimi dogodki iz njihove sredine ali pa da so to pustne šege, ki so že pozabljene. To bi tudi kakovostno dvignilo ugled naše pustne prireditve.

Da pa bo sodelovanje bolj mikavno, nameravajo pustni delavci v Mozirju razpisati bogate nagrade za najboljšo skupino. Ocenjo bo dala posebna žirija, ki bo sestavljena iz kulturnih, turističnih in pustnih delavcev. Zato se čimprej odločite za sodelovanje in sporočite to poslovalnici Kompassa v Mozirju, ki sprejema prijave.

Vse potrebne informacije dobite lahko tudi telefonično prek številke 831 317.

OBVESTILO!

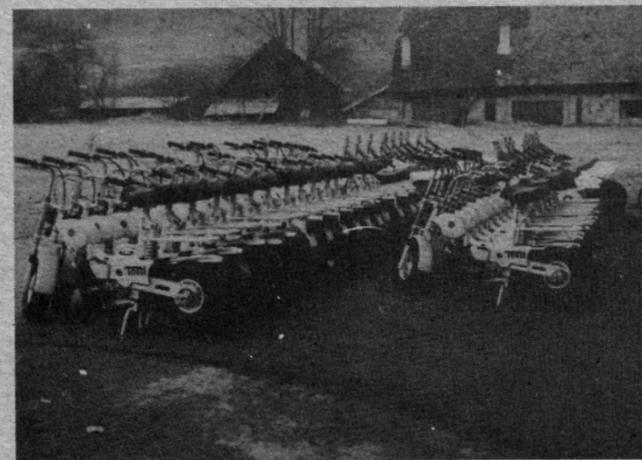
Veterinarska inšpekcija občine Mozirje obvešča, da je bila na območju občine v mesecu novembru ugotovljena trihinelozna prašiču. Za to nevarno zajedalsko boleznijo je zbolela tudi občanka.

Da se prepreči nevarnost okužbe ljudi z zajedalcem *Trichinella spiralis* je Izvršni svet sprejel odredbo o obveznem izvajanju veterinarsko sanitarnih pregledov mesa zaklanih prašičev na območju občine.

Na podlagi navedene odredbe je potrebno ob vsakem zakolu prašiča dostaviti veterinarski postaji v Mozirju vzorec trebušne prepone ali medreberne mišice v teži 5 dkg. Vzorec trebušne prepone se odreže na mestu, kjer se ta veže na hrbtnico. Vzorec mora biti ustrezno zapakiran in označen z naslovom lastnika in zaporedno številko zaklanega prašiča tako, da je možna identifikacija mesa. Stroški pregleda bremenijo lastnika.

Posebej pa še opozarjamo rejce prašičev kupljenih na območju SRBIJE.

VETERINARSKI INŠPEKTOR
Edvard ŠRIBAR, dipl. vet.

Tori motorna kolesa gredo dobro v denar. Takole je pripravljena nova pošiljka v Gornjem gradu

Z računalnikom v večjo poslovnost

Prvi začetki uvajanja računalništva so bili v GG Nazarje, seveda v naši občini. Zajemali pa so čisto poslovni del obdelave. Vsa gozdna gospodarstva v republiki so priključena na center v Ljubljani, tako je pojasnjeval stanje računalništva v naši občini Tomaž Urlep iz Elkrnja. Gozdna gospodarstva so prešla nato na delitev dela in vse bolj so zajemali tudi strokovno področje. Vendar so gozdarji ugotovili, da njihov center ni perspektiven ker so obdelave tekle po starem (paketa obdelava). V našem GG imajo v glavnem opremo Iskra-Delta, da pa bi zmogli velike stroške nabave, so povabili k sodelovanju in sovlaganju še Elkrnja, Glin in ZKZ. Pa že spet je sistem preskromen in pomeni ozko grlo.

Seveda so povsod začetki težki, saj so želje velike, vsem pa ni mogoče ustreči. Tako sta Elkrnja in ZKZ sprejeli dogovor o skupni nabavi računalniških sistemov. To pa omogoča Elkrnju izkoriščanje poslovne aplikacije. Jasno pa zahteva računalniška obdelava podatkov ustrezno organizacijo znotraj delovne organizacije. Gre v bistvu za kakovosten skok v pretoku informacij. Da vse v redu teče, je treba veliko tega postoriti, kot zajemanje sedanega stanja, preverjanje obrazcev in podobno. Skratka, prej ko steče brezhibno računalniška obdelava so potrebne skrbne in obsežne priprave.

Elkrnja si želi tudi napredek v delovnem procesu, to pa pomeni hitre in uspešne poslovne odločitve. Računalnik osvobodi ljudi rutinskih del in jim omogoči bolj strokovno delo in pa odločanje na temelju kakovostnih in

sprotnih informacij. Še več pa pričakujejo od procesnega dela računalnika, saj načrtujejo v prihodnjih letih nabavo sistema, ki naj bi racionaliziral porabo materiala in vplival na us-

Tomaž Urlep

treznejšo tehnološko obdelavo v sami proizvodnji in to v krojilnici.

Vse to pomeni boljše možnosti sprotnega spremljanja zaloga, radi bi dosegli čimmanj reklamacij, skratka želeli bi na ta način izboljšali poslovni odnos do kupcev.

POSVET ZRVS

Občinska konferenca ZRVS Mozirje je organizirala posvet predsednikov in sekretarjev krajevnih konferenc ZRVS. Na posvetu so v glavnem govorili o nalogah in aktivnostih krajevnih konferenc ZRVS v naslednjem letu ter o zasnovah usposabljanja vojaških starešin.

Krajevne organizacije ZRVS bi se morale bolj vključevati v usposabljanje svojih članov. Večina organizacij ima možnosti za organizacijo strelskih tekmovanj, orientacijskih pohodov in podobnih akcij. Bolj bi se morale vključevati v delo obrambnih krožkov na osnovnih šolah. Sedaj je stanje tako, da na šolah delo zelo dobro steče, sčasoma pa prvi zagon splahni.

Največ pozornosti so seveda posvetili usposabljanju vojaških starešin v naslednjem letu. Predsedniki in sekretarji krajevnih konferenc ZRVS so bili precej kritični do predlaganega programa, saj v njem niso videli nobene novosti v primerjavi s prejšnjimi leti. Vojaške starešine si želijo več praktičnih oblik izobraževanja, kjer bi se seznanjali z novim orožjem. Ker v mozirski občini ni nobene vojašnice, je organizacija takega usposabljanja dosti težja, predvsem pa mnogo dražja kot v drugih občinah.

Kljub temu pa so sprejeli sklep, da bodo s pomočjo občinskega štaba teritorialne obrambe organizirali spoznavanje vsaj z modernim avtomatskim orožjem.

RAJKO PINTAR

Učenci so slikali v GLIN-u

Ob praznovanju 85-letnice DO Gorenje GLIN Nazarje so učenci osnovnih šol naše občine 8. septembra slikali v tem podjetju.

Mladi likovniki so se s svojimi mentorji razkropili po podjetju in iskali zanimive motive. Vzoredno so spoznavali proizvodnjo in delo v lesarstvu.

Učenci so se prvič srečali s slikanjem tovarniških objektov, z večjim slikarskim formatom in z materiali. Vendar so učenci po ogledu in odločitvi za motiv hitro in uspešno nadaljevali.

Mimo hiteči delavci so radovedno opazovali nenavadne goste in jih vzpodbujali. Tako so se ustvarjali pristi medsebojni odnosi, otroška umetnost pa se je neposredno srečala s proizvodnjo.

Vso pohvalo zasluži organizator slikarske kolonije za prijetno razstavo nastalih del, ki so jo postavili v prostorih delavske jedilnice.

Ob otvoritvi razstave 27. novembra je spregovoril akademski slikar Alojz ZAVOLOVŠEK, ki nam je približal otroško likovno govorico. Med drugim je poudaril: »Živimo samo takrat, ko gledamo z otroškimi očmi, sicer smo že mrtvi. Otroška likovna govorica je pristna in enkratna, potrebno ji je le prisluhniti.«

Omenjena prireditve je lep primer sodelovanja šole in proizvodnje, želimo si, da bi tudi v bodoče uspešno sodelovali, saj si prizadevamo za otroke, ki bodo jutri tudi v Glin-u.

Jure REPENŠEK

Krajevna liga v malem nogometu »Nazarje« 1986/87

V nedeljo dne 9. 11. 1986 smo igralci krajevne lige v malem nogometu zaključili jesenski del tekmovanja. To tekmovanje poteka že tretje leto zapovrstjo, katerega organizator je športno društvo Vrbovec Nazarje, za samo tekmovanje pa skrbi komisija za vodenje lige.

Tudi letos sestavlja ligo šest ekip. Štiri ekipe so iz posameznih »firkelcev« kraja Nazarja, ena sodeluje kot gost iz sosednje krajevne skupnosti Rečice ob Savinji, še naprej pa so z nami neumorni veterani, ekipa Odpisanih, za katere velja spodnja meja starosti nad 30 let.

Jesenski del krajevne lige smo odigrali po dvokrožnem sistemu, tako, da smo se za točke potegovali kar deset tedelj, to je od 7. 9. pa do 9. 11.

1986. ostalih deset pa nam je ostalo še za spomladanski del. Poprvm delu tekmovanja je sledeče stanje po lestvici: 1. Mladost, 2. Bloki, 3. Sp. Nazarje, 4. Odpisani, 5. ZG. Nazarje, 6. Kurja vas.

Razpoloženi so bili tudi strelci, saj se je mreža zatresla kar 44 krat. Od igralcev so bili najuspešnejši: Cajner z 22 goli, Hribernik Igor z 20, Kekec z 14, Pukart in Vrtanar z 11 itd.

Moram poudariti, da je naša liga popolnoma rekreacijska in da smo z dobro organizacijo v njo vključili tudi take, ki poprej niso nikoli igrali nogometa ali se ukvarjali s kakšnim drugim športom. Prav to pa je namen rekreacije in popoln uspeh naše krajevne lige.

Franjo Rukart

Ni nujno, da se uredništvo z vsebino polemičnih sestavkov strinja — Uredniški odbor

Obrtno združenje sporoča

V začetku leta 1987 bo potekel 4 letni mandat delegatom in organom obrtnega združenja Mozirje, ki so bili izvoljeni v letu 1983. V zvezi s tem bo potekel mandat tudi delegatom za skupščino Zveze obrtnih združenj Slovenije ter članom drugih organov in teles obrtnega združenja in Zveze. V začetku leta 1987 bo treba izvesti volitve delegatov ter konstituirati organe upravljanja za naslednje mandatno obdobje 1987—1991. leta.

Izvršilni odbor je na svoji zadnji seji sestavil oziroma evidencialno možne kandidate za člane skupščine pri obrtnem združenju to so:

Krajnc Alojz, Ljubno — Torkar Julij, Zlavor 17 Nazarje — Remic Herman, Dobetina 7 — Aubrecht Martin, Mozirje — Marovt Vili, Rečica — Žehelj Peter, Mozirje 182 a — Valte Marjan, Gornji grad 83 — Zalestnik Jože, Gornji grad 43 — Firšt Franc, Radegunda 54 Mozirje — Ogradi Alojz, Gornji grad 204 — Slatinšek Franc, Ljubija 115 Mozirje — Kovač Viktor, Gornji grad 35 — Petrovič Janez, Mozirje 54 — Mikek Ivan, Bočna 116 — Hren Franc, Dobetina 9, Cevzar Ivan, Gornji grad 25 — Dobešek Franc, Mozirje 261 — Kerč Stane, Mozirje 336 — Vezočnik Franjo, Ljubno — Klemše Aleksander, Nazarje 14 — Fužir Jože, Loke 38 b Mozirje — Kovač Miha, Ljubija 55 Mozirje — Matko Marija, Sp. Rečica 31 — Plesnik Ivan, Nazarje 52 — Mlačnik Marjeta, Luče 50 a — Lopan Edvard, Sp. Rečica 1 — Melenšek Jože, obrtna cona Nazarje — Zavolovšek Marija, Gornji grad 42 — Rojšek Jože, Rečica 11, — Napotnik Marija, Ljubno 20 — Božič Boris, Mozirje 268 — Herček Hubert, Mozirje 190 — Lukač Milena, Ljubija 15 Mozirje — Finkšt Mojca, Mozirje 70 — Stiglic Janez, Gornji grad 78 — Hribernik Jože, Rečica 135 — Cigale Mirko, Nazarje 105 — Filčič Stane, Nazarje 106 — Rifelj Toni, Gornji grad 147 — Krefl Ivan, Nazarje — Vitanc Zlatko, Savina 57 Ljubno — Slapnik Igor, Bočna 133 — Klemenšek Vojko, Robanov kot 8 — Benda Franc, Sp. Rečica 48 — Češnovar Emil, Luče 69 — Selišnik Alojz, Luče 67 — Jeraj Jože, Ljubno 36 — Filač Jakob, Gornji grad 27 — Lenart Emil, Kokarje 1 — Selišnik Emika, Luče 67 — Moličnik Angela, Luče 38 — Semprimožnik-Ročnik Betka, Homce 15 — Pevec-Purkat Alenka, Savina 82 Ljubno — Car Milan, Mozirje 5 — Koren Pavel, Homce 7 — Koren Peter, Kokarje 37 — Poličnik Franc, Luče 122 — Fužir Franc, Mozirje 200 — Žlebnik Jože, Grušovlje 9 — Kotnik Franc, Ljubija 62 Mozirje, Nadlučnik Albin, Primož 84 Ljubno — Marolt Stane, Mozirje 162 — Češnovar Franc, Sp. Rečica 69 — Požnič Bernard, Mozirje 302 — Planovšek Stanko, Šmartno/Dreti 1 — Uzar Miha, Mozirje 276 — Šinkar Marjan, Sp. Rečica 70 — Prisljan Ivan, Radmirje 100 — Kokalj Stefan, Mozirje 299 — Krznar Banko, Šmiklavž 66 — Petek Ivan, Mozirje 150 b — Čretnik Franc, Mozirje 366 — Časl Rajko, Prihova 46 — Valte Jožica, Ljubno — Vrunč Zvone, Zlavor 32 Nazarje — Murko Alojz, Ljubno 81 — Borštnar Jože, Varpolje — Bombač Anton, Brdce Mozirje — Rakun Stanislav, Primož 84 Ljubno — Škruba Stane, Varpolje — Krajnc Peter, Bočna 59 Prepadnik Stane, Mozirje 60 — Marovt Martin, Ljubno 150 — Marovt Jožica, Ter 3 Ljubno — Naraločnik Bojan, Ljubno 66 — Burja Iguač, Ter 69 Ljubno — Atešek Jože, Savina 71 Ljubno — Rojten Stane, Gornji grad 194

Na podlagi vršenih »izjav« bo izvršilni odbor še v tem letu sestavil končni predlog kandidatne liste za delegate skupščine. Volilni zbori pa se bodo vršili in zaključili v prvi polovici meseca januarja 1987.

Delavci Velenjskega PTT podjetja so v Homu morali zaradi nove ceste preložiti telefonski kabel

Komisija za delovna razmerja
Trgovske delovne organizacije

»Savinja« Mozirje

po sklepu seje z dne 10. 12. 1986

objavlja prosta dela in naloge
za novo poslovalnico s tehničnim blagom

- 1.) enega delavca za delo in nalogo POSLOVODJE,
- 2.) enega delavca za delo in nalogo PRODAJALCA.

Poleg splošnih pogojev morajo kandidati izpolnjevati še naslednje zahteve:

- pod ad 1:
- da je VKV trgovski delavec tehnične ali mešane stroke oziroma, da ima trgovsko ali komercialno šolo (V. izobrazbene stopnje)
 - da ima eno leto delovnih izkušenj kot vodja oddelka ali tri leta pri prodaji tehničnega ali mešanega blaga.
 - da mu ni izrečen ukrep po prepovedi razpolaganja z družbenimi sredstvi.
- pod ad 2:
- da je končal šolo za poklic prodajalca tehnične ali mešane stroke (IV. izobrazbene stopnje).
 - da imajo 1 leto delovnih izkušenj pri prodaji tehničnega ali mešanega blaga. Delo bo sklenjeno za nedoločen čas s polnim delovnim časom od 1. 2. 1987 dalje. Pismene prijave, z obvezno priloženimi dokazili o izpolnjevanju objavljenih pogojev, je poslati na naslov Trgovska delovna organizacija »SAVINJA« Mozirje v Mozirju 41. Prijave je vložiti v 15 dneh od dneva objave. O rezultatu prijave bodo kandidati obveščeni najkasneje v 10 dneh po preteku objave.

Komisija za delovna razmerja TDO »Savinja« Mozirje

Program discoteke Queen v mesecu decembru in januarju

Discoteka Queen obratuje že dober mesec v prenovljenih prostorih gostišča Savinja v Nazarjah in sicer vsak petek in soboto od 20. do 01. ure. V discoteki je zagotovljeno predvsem za zabavo vseh »mladih«, ki uživajo in radi zaplešejo v disco ritmu. Vendar pa smo pripravljene ugoditi tudi ljubiteljem drugih vrst glasbe in zato pripravljamo razne tematske večere, na katerih gostujejo bolj ali manj znane skupine.

Kot vam je verjetno že znano, je discoteka vključena v glasbeno lestvico slovenskih discotek, ki jo lahko poslušate vsak ponedeljek na II. programu RTV Ljubljana. Tako kot v ostalih devetnajstih v lestvico vključenih discotek, gostuje tudi v Nazarjah posebna skupina s pestrim in zanimivim programom, ki bo discoteko ponovno obiskala 27. 12. 1986.

Za Novo leto pripravljamo v torek 30. decembra posebej zanimiv program s posebnimi nagradami in presenečenji.

Spominimo pa naj vas tudi na obletnico pričetka obratovanja, ki bo 10. januarja. Discoteka je namreč v letu dni postala ena od 20 »naj« discotek v Sloveniji, kar pa je zadosten razlog za praznovanje, na katerem bo gost večera Stojan Auber s celovečernim programom.

Discoteka pa je v teh predprazničnih in razigranih dneh pripravljena odpreti vrata zaključenim skupinam tudi ob ostalih dneh v tednu in zagotoviti popolnoma ločeno gostinsko ponudbo ter glasbo po želji gostov.

Vabljeni!

SAMOUUPRAVNA STANOVANJSKA SKUPNOST OBČINE MOZIRJE

Na podlagi 28. člena pravilnika o pogojih in merilih za dodeljevanje solidarnostnih stanovanj v SSS občine Mozirje se razpisuje

natečaj za pridobitev solidarnostnih stanovanj v letu 1987

Za dodelitev novozgrajenih in spročenih družbenonajemnih solidarnostnih stanovanj v letu 1987 se lahko prijavijo upravičenci, ki izpolnjujejo splošne in posebne pogoje zgoraj navedenega pravilnika. Prosilci, ki želijo pridobiti stanovanjsko pravico nad družbenim najemnim stanovanjem morajo vložiti vlogo s potrebnimi potrdili (dokazili) na Samoupravno stanovanjsko skupnost občine Mozirje — odboru za solidarnostne in upokojske zadeve.

Za natečaj morajo zainteresirani predložiti:

- vlogo z opisom bivalnih razmer,
- potrdilo o osebnem dohodku vseh članov družine (skupnega gospodinjstva) za leto 1986,
- potrdilo o premoženjskem stanju in številu družinskih članov,
- potrdilo od kdaj zainteresirani živi na območju občine Mozirje.

Natečaj za pridobitev stanovanj traja do vključno 30. 1. 1987. Vloge za prigrasitev na natečaj, ki bodo na SSS občine Mozirje prispelo po tem roku ne bodo upoštevane.

Vsa podrobnejša navodila o natečaju lahko zainteresirani dobijo v svojih delovnih organizacijah, krajevnih skupnostih ali v strokovni službi za SSS občine Mozirje.

TURISTIČNO DRUŠTVO MOZIRJE

obvešča, da ima v naselju vikend hišic v Kopelcah na razpolago še dve hišici in to št. 3 in 5, ki jih daje v najem za dobo 25 let. Interesente prosimo, da se za podrobnejše informacije oglašijo na Turistično društvo Mozirje.

TURISTIČNO DRUŠTVO MOZIRJE

lubljska banka

Temeljna banka Velenje n. sub. o.

Vsem občanom,
poslovnim partnerjem in varčevalcem
čestitamo v novem letu 1987
in želimo veliko delovnih uspehov

Prodajalna s tekstilnim blagom na drobno

Milena Pavlin
Mozirje 28
Tel. 063/831-119

UPRAVNI ORGANI SKUPŠČINE OBČINE MOZIRJE OBVEŠČAJO VSE DELOVNE LJUDI IN OBČANE, DA BODO DELALI V PONEDELJEK, 22. 2. 1986 DO 17. URE, V SREDO 31. 12. 1986 PA LE DO 15. URE.

MERCATOR ZGORNJESAVINJSKA KZ MOZIRJE TOZD TRGOVINA GOSTINSTVO MOZIRJE

Komisija za delovna razmerja in osebni dohodek

objavlja prosta dela in naloge

1. POSLOVODJA BIFEJA V NOVI ŠTIFTI
2. KUCHARICE V GOSTILNI »MENINA« GORNJI GRAD
3. NATAKARJA ZA NADOMEŠČANJE
4. SNAŽILKE — PERICE V BIFEJU S KEGLJIŠČEM V MOZIRJU
5. PRODAJALCA ZA POSLOVNO ENOTO DISKONT V MOZIRJU

Pogoji za zasedbo del so:

- splošni,
 - posebni:
- pod 1) gostinski poslovodja ali gostinski tehnik s triletnimi delovnimi izkušnjami ali kvalificiran gostinski delavec s petletnimi delovnimi izkušnjami v gostinstvu — poskusno delo tri mesece
- pod 2) delavec s poklicno gostinsko šolo smer kuharstvo ali priučen gostinski delavec z nekajletnimi delovnimi izkušnjami v gostinstvu, — poskusno delo dva meseca
- pod 3) delavec s poklicno gostinsko šolo smer strežba ali priučen gostinski delavec z delovnimi izkušnjami — poskusno delo dva meseca
- pod 4) nekvalificirana delavka z osnovno šolo — poskusno delo en mesec
- pod 5) delavec s poklicno šolo za prodajalca — poskusno delo dva meseca
- Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev je dostaviti do 31. decembra 1986 kadrovski službi naslovne zadruge. O izbiri bodo kandidati pisno obveščeni v roku 10 dni.

Novoletne jelke

vseh velikosti lahko nabavite iz plantažnega nasada v Nazarjah. Priporoča se Ivan Mali, Nazarje-Prihova 12.

Enosobno komfortno in ogrevano stanovanje v Mozirju, Nazarju, Gornjem gradu ali v okolici teh krajev kupim. Ponudbe pod šifro: »Upokojenka« poštno ležeče Šmartno ob Dreti.

Umrla sta naša člana društva TVD Partizana Mozirje Ana LESKOVŠEK in Ljubo BENETEK. Na mesto cvetja bomo znesek 10.000.— dinarjev poslali za gradnjo celjske bolnišnice. Slava njihovemu spominu.
TVD PARTIZAN Mozirje

Ljubljanska banka Temeljna banka Velenje, enota Mozirje obvešča varčevalce, da bo pripis obresti za leto 1986 potekal avtomatsko zaradi uvedbe terminalov.

Ker sta s terminali opremljeni samo enota Mozirje in agencija Nazarje prosimo varčevalce, da opravijo pripis obresti po možnosti na navedenih enotah.

Vabilo

Zaradi pomanjkanja krvi vabimo vse zdrave občane na izredno krvodajalsko akcijo, ki jo organizira Občinski odbor RK v ponedeljek dne 22. decembra 1986 ob 7. do 15. ure v Osnovni šoli Nazarje.

Vaša kri lahko marsikomu vrne zdravje ali mu celo reši življenje.

OBČINSKI ODBOR RDEČEGA KRIŽA MOZIRJE

SOZD MERX Celje

GOSTINSKO PODJETJE
TURIST p. o.
NAZARJE
63331 Nazarje, št. 2
Telefon: (063) 831-911
Biro: (063) 831-022

odda v najem

poslovni prostor v izmeri 30 m². Prostor je v samem središču Mozirja za poslovalnico KOMPAS (vhod iz zadnje strani) in je namenjen predvsem za storitveno dejavnost.

Pogovor s kandidati za najem bo v torek, 23. decembra 1986 ob 8. uri v posebni sobi hotela TURIST. Takrat bo možen tudi ogled prostora. Prednost pri najemu bodo imeli ponudniki, ki bodo z vsebino ponudbe prispevali k ustrežnejši turistični ponudbi kraja. Vse dodatne informacije lahko dobite po telefonu na številko 831-911.

Kako s sredstvi v kulturi?

Na skupni seji predsedstva in odbora za plan Občinske kulturne skupnosti Mozirje so bila v ospredju gmatna vprašanja. Z malo sredstvi je gospodariti še težje in prav zato so temeljito pretresli vsako nalozbo oziroma izdatek. Najprej so osvetlili težave v zvezi z vzdrževanjem in prenovo kulturnih domov v občini. Znano je, da je dom na Ljubnem že namenjen prenovi. V Gornjem gradu so uredili kurjavo, ker pač stroškov za skupno niso zmogli. Popravili so tudi nekatere malenkosti, ki bodo omogočale boljše izolacijo in več toplote v dvorani. Lastna sredstva prosvetnega društva niso niti približno zalegla, zato so se odločili, da bodo namenili ostanek iz sredstev Kulturne skupnosti, pa čeprav že nekaj na račun prihodnjega leta. Vsekakor je nemogoče kraj kot je Gornji grad pustiti brez dvorane, zato so vsi navzoči z razumevanjem predlog podprli.

Kako je drugje? V Novi Štifi še vedno nimajo niti urejene kurjave v dvorani, gledalci pa sedijo še vedno na klopih, kot na gasilski veselici. To je ob toliki delavoljubnosti kot jo izkazujejo domači kulturni delavci že kar kričeč primer. Dogovorili so se za rešitev, ki naj bi omogočila nabavo najnujnejših stolov, nekaj pa bi jih lahko dobili z Ljubnega. Ostane pa še vprašanje kurjave v dvorani, pa tudi oder je na mavjavih nogah.

Na Rečici so pogoreli dom takoj po vojni le za silo popravili, ker so pač menili, da bo vse ostalo narejeno, ko bodo boljše

Mladi in mi

V naši družbi je veliko besed o skrbi za mlade. Včasih je bilo že tako, da smo imeli vtis, kot da so pomembni le mladi in ne tudi drugi rodovi našega ljudstva. Žal ostaja vse preveč pri lepih besedah. Ko namreč mladi rabijo pomoč oziroma razumevanje, se navadno vse neha. Takrat so pozabljena velika govorničenja in pripravljenost pomagati kaj hitro usahne.

Zakaj o tem sploh pišemo? Zadnji dogodki v Mozirju, ko si je skupina mladih želela nabaviti sodobno opremo za svojo že tako skromno sobo, pa je zaradi pomanjkanja denarja segla po sredstvih, ki jih nikakor ne moremo zagovarjati.

Hoteli so si pomagati na nezakonit način. Prišlo je do odtujevanja sicer nepomembnih predmetov, vendar pa seveda ni za kakršnokoli odtujevanje opravičila! Po vsej verjetnosti so mladi pač poenostavili stvar in se je lotili z napačne strani, pri tem pa so prišli v nasprotje z zakonom in seveda predvsem z osebo poštenostjo. To jih je privedlo v postopek, ki seveda ni prijeten niti za njih, niti za njihove starše.

Diskontna trgovina v Mozirju

Po vseh večjih krajih že obstajajo trgovine kjer lahko potrošniki v večjih količinah kupujejo blago in so zato deležni določenega popusta. V Mozirju sedaj pripravljata takšno trgovino ZKZ in sicer v prostorih nekdanje železnice (Mozirje 19).

Brez dvoma je potreba po takšni ponudbi tudi v naši dolini. Pri nakupu določene količine bodo dajali od 2 do 10% popusta. Prav takšna ponudba je pomembna za obrate družbene prehrane in za

časi. Pa teh ni in ni bilo, vsaj za kulturo ne. Dela so se odlašala iz leta v leto, s tem pa tudi slabo stanje severne stene doma, ki grozi, da se bo lepega dne podrila, kaj pa bo potem? Sedanja sredstva pač glede na že dogovorjene obveze ne zaležejo, zato bo morala Rečica še počakati. Ugotovili pa so tudi, da jim manjka prizadevnih ljudi v društvu, ki bi stvar le prijeli v roke, kot je to primer v Gornjem gradu in Ljubnem, kjer so deležni velike podpore krajevne skupnosti.

Nato so obravnavali plan valorizacije proračuna za leto 1986. Kot posebno vprašanje so postavili pomanjkanje režiserjev v dramski in pevovodij v pevski dejavnosti. Menili so, da bo treba urediti nagrajevanje teh ljudi, ali bolje vsaj ustrezno povrnitev stroškov. Vse se ne da narediti ljubiteljsko!

Končno so obravnavali ukrepe za varstvo kulturno-zgodovinskih spomenikov. Podprli so zamisel, da bi podaljšano roko odbora za varstvo kulturne dediščine zagotavljali v krajevnih skupnostih preko ustreznih odborov, saj je treba vedeti, da bo ob pomanjkanju denarja v te namene treba več računati s sodelovanjem domačinov v posamičnih sredinah. Je pa treba preko občinskega glasila nadaljevati krepitev zavesti ljudi glede ohranjanja naravne in kulturne dediščine. Veliko je bilo že storjenega, še več pa lahko naredimo s skupnimi močmi, saj so naši ljudje naklonjeni očuvanju prvobitnosti, le vedeti morajo kje in kako.

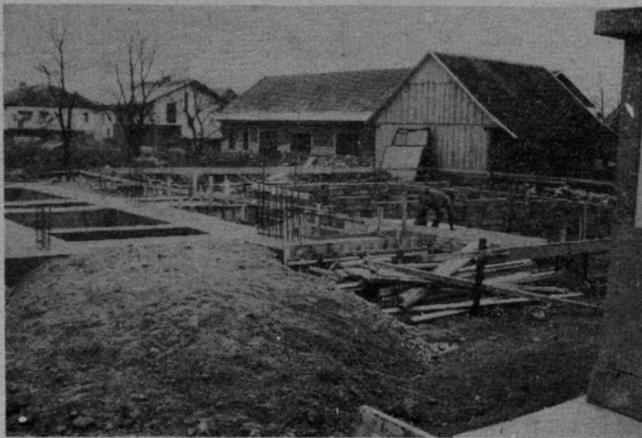
In kaj lahko rečemo k temu mi, starejših letnikov? Niso ravnali prav! Vendar pa je treba iskati globjega vzroka za njihovo početje, ne da bi jih hoteli kakorkoli zagovarjati za dejanje, ki ne sodi v lastnosti poštenega človeka. Predvsem gre za to, da verjetno ne najdejo nikjer na odgovarjajočem mestu tistega, ki bi želel prisluhniti njihovim potrebam in željam. Saj sami vedo, da se vse ne da uresničiti, vendar pa z malo dobre volje bi se marsikaj dalo urediti. Kje je sedaj tista tako glasno izrečena skrb za mlade?

Že kar običajno je, da poslušamo kritike na račun njih, saj marsikdaj te tudi zaslužijo.

Pa vendar, ali ne bi tudi za sedanjí čas veljalo pravilo, da starejši rod uvede mlajšega v življenje. Potem bi živeli drug z drugim in ne drug ob drugem.

Odtujevanje rodov med seboj pa pomeni odstopanje od osnovnih človekovih poslanstev ko naj v naših zanamkih vidimo nadaljevanje našega časa, seveda morda drugače, pač razvoju primerno.

A. V.

Delavci Vegrada so pričeli graditi na Rečici nov stanovanjski blok

Zasebna prodajalna

Ljudje so že nekaj časa spraševali kaj bo v lokalu Pavlinove hiše. Pred časom pa smo dobili odgovor, odprli so prikupno prodajalno tekstilnega blaga na drobno za ženske in moške. Imenovali so jo Barbi, vodi jo Milena Pavlin.

V tej zasebni trgovini dobite spodnje perilo, pletenine, nogavice, tekstilne ostanke, puloverje, kombinezone za smučarje, kaj bi še naštevati. Najbolje je, če si ponudbo ogledate. Opaziti paje, daje

izbor ponujenega blaga skrbno izbran. Lahko bi rekli, da sledi modi v vsakem pogledu. Kot trdi Milena Pavlin, je že delala v tej stroki, zato si je želela trgovino v kateri bi ponudila modno blago visokega okusa. Seveda v tako malem prostoru ne more nuditi vsega, zato je pripravljena prisluhniti zahtevam in željam kupcev in hitro nabaviti željeno blago. Morda še odpiralni čas prodajalne Barbi — dnevno od 9. do 12. in od 14. do 18. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

Pogumno v prihodnost

V nazarskem Gorenju Mali gospodinski aparati novo vodstvo sindikata. Pregled delovanja vodilo k premagovanju pomanjkljivosti in dograjevanju medsebojnih odnosov. Ob učinkoviti, kakovostni, izvozno uspešni proizvodnji, uvajanju novih izdelkov v proizvodnjo, posodobitvi proizvodnih linij, bo v ospredju tudi skrb za človeka, sodelavca.

V sredo, pred novembrskimi prazniki, so delavci nazarskega Gorenja na občnem zboru izvolili novo 18-člansko vodstvo osnovne organizacije sindikata. Zbora sta se udeležila predsednik občinskega sindikalnega sveta Mozirje Ivan Purnat in podpredsednik Alojz Pečovnik, kot tudi poslovodni delavci delovne organizacije.

Novi izvršni odbor sestavljajo izvoljeni delegati iz vseh delov delovnega procesa, kar ob samoupravni in organizacijski preobrazbi delovnega kolektiva pomeni še en korak k poglobljanju samoupravnih odnosov in odločanja.

V poročilu o delovanju v preteklem obdobju, ki ga je podal Anton Hohnjec, so sindikalni delavci samokritično ocenili svoja prizadevanja pri uresničevanju delegatskega sistema, sprejemanju odločitev, usklajevanju in sprejemanju samoupravnih aktov v novi organiziranosti, rekreativno kul-

turnem življenju delavcev. Neuresničene naloge, kot so poudarili, bodo vodilo za pospešeno delovanje novega vodstva in seveda vseh delavcev za krepitev delovnega in samoupravnega pomena in življenja delovne organizacije v družini Gorenje.

Ta hotenja potrjujejo tudi pogumno zastavljena planska izhodišča za naslednje leto, ki jih je ob prikazu letošnjih dosežkov in pričakovanj, predstavil vršilec dolžnosti direktorja delovne organizacije Jože Kuder.

Kolektivu, ki se je že dokazal s pridnostjo delavcev in kakovostjo svojih izdelkov, ne bo težko uresničiti zastavljeno, seveda upošteva pozitivne sistemske spremembe v gospodarstvu. Kot je dejal Jože Kuder, so delavci tega kolektiva že zgradili trdne temelje za še bolj ustvarjalno in kakovostno delo danes in jutri, zato bodo strnili vrste in s skupnimi naporii pogumno gradili naprej.

Toliko bolj so utemeljene tudi besede pomočnika direktorja za proizvodnjo Marka Purnata, ko je dejal: »Hočemo biti veliki v proizvodnji malih gospodinskih aparatov.«
To tudi so, ustvarjalnimi in pogumnimi snovanji ter njihovo uresničitvijo pa bodo le utrdili in naprej dograjevali svojo veljavo.

Dušanka Založnik

Dobronamerno opozorilo

Cesta skozi Hom je še vedno polna delavcev, ki urejajo bankine, prehode in utrjujejo zemljišče ob cesti. Tudi delavci PTT Titovo Velenje so premeščali telefonski kabel, tako torej grede dela h kraju, medtem pa cesta služi svojemu namenu in vsi so je veseli.

Dobro bi bilo, da bi prehod s ceste h Gaugam vendarle ponovno označili. Po delih na cesti so napis odstranili, je pa potreben, saj gre za zanimivost, ki jo obišče precej obiskovalcev naše doline.

Strelsko tekmovanje v počastitev dneva republike

Na strelišču v Šmartnem/D. je bilo v soboto, 29. 11. 1986 organizirano strelsko tekmovanje z vojaško puško v počastitev dneva republike. Udeležilo se ga je 11 ekip, oziroma 35 strelcev iz cele občine. Vsak strellec je imel na voljo 3 poskusne ter 5 nabojev za oceno. Rezultati ekipno:

1. OSO Gornji grad, 2. Sekcija Bočna, 3. OSO Solčava.
- V posamični konkurenci pa so bili rezultati naslednji:
1. HROVAT Ferdo, OSO G. grad,
2. TROGER Tomaž, OSO Mozirje,
3. KOLAR SLAVKO, Sekcija Bočna, POLIČNIK Jože, Smreka G. grad.

Tekmovanje je kljub precej hladnemu vremenu potekalo hitro in nemoteno, dobro pa ga je vodil POLIČNIK Drago.

B. KRIZNIK

Ali veste,

— da je v Ljubljani od 10. oktobra pa do 21. decembra v Moderni galeriji razstava Ekspresionizem in nova stvarnost na Slovenskem;

— da se je ekspresionizem pojavil v slovenski likovni umetnosti neposredno po prvi svetovni vojni kot reakcija na dotedanjo impresionistično umetnost in na življenjski materializem, ki pa je doživel polom s prvo svetovno vojno;

— da so nosilci tega gibanja predvsem mladi umetniki generacije, rojene v zadnjem desetletju 19. stoletja in v prvih letih 20. stoletja, ki so tudi javno nastopili po prvi svetovni vojni;

— da na sedanjih razstavi lahko občudujemo dela Ivana Čarje, Franceta Kralja, Lojzeta Spazzapana, Lojzeta Dolinarja, Toneta Kralja, Frana Stiplovska, Božidarja Jakca, Miha Mleša, Ivana Kosa, Ivana Napotnika, Draga Vidmarja, Tineta Kosa, Vena Pilon. Nandeta

Vidmarja in med njimi tudi odlična dela našega zadrečkega rojaka Frana Tratnika;

— da je bil Fran Tratnik neposredni predhodnik ekspresionizma že pred prvo svetovno vojno, saj je v svojih podobah človeškega trpljenja v sicer secesijsko risbo vključeval tudi ekspresionistična preoblikovanja, kot to sporoča spremna beseda ob priliki razstave;

— da je predstavljeno troje Tratnikovih del pod imenom Industrija, od katerih je dvoje odkupil Muzej revolucije v Ljubljani;

— da pa so dela Konjenik, Blazni, Hrepenenje, Zločin, Delo na polju, Slepi, Žrtve in Slepa last Moderne galerije v Ljubljani in

— da ne pozabimo, da se je Fran Tratnik rodil 11. junija 1881 v Potočju ob Dreti in da je umrl v Ljubljani 10. aprila 1957.

M.

Športniki na Rečici

Športno življenje na Rečici ob Savinji ima dolgoletno in bogato izročilo. Takoj po drugi vojni so v tem kraju ustanovili društvo Partizana, ki je bilo izredno aktivno, doseglo je mnogo tekmovalnih uspehov in delovnih zmag. Ena poglobitvenih zapuščin iz tega časa je gotovo nogometno igrišče, ki daje skupaj s sosednjimi zemljišči izjemno dobro osnovo za izgradnjo celovitega športnega kompleksa. Dejavnost Partizana je kasneje zamrla, ker je v težkih časih veliko mladih odšlo iskat za služek širom po Sloveniji. Šele konec šestdesetih let se je potem znova pojavila generacija, ki je bila pripravljena in sposobna oživiti športno življenje v kraju.

Leta 1970 so tako ustanovili športno društvo Mladost, katerega pestra dejavnost vse doslej ni zamrla in se vse bolj krepi, predvsem pa je pomembno, da v svojih vrstah združuje prebivalce celotne in prostrane krajevne skupnosti. Ob vseh tekmovalnih uspehih so v tem obdobju uresničili tudi pomembno delovno nalogo, to pa je asfaltno igrišče za mali nogomet, rokomet in košarko. Največji problem pri delovanju je bilo seveda pomanjkanje sredstev, ki niso zadostovala tudi za najnujnejše potrebe, društvo pa ni imelo niti lastnih prostorov za redno društveno dejavnost in shrambo rekvizitov.

Na osnovi vseh teh dejstev so se člani ŠD Mladost leta 1984 odločili, da pridobijo lastne prostore in na drugi strani društvu zagotovijo trdno materialno osnovo, ki bo porok nadaljnjega razvoja športa in rekreacije. Kmalu zatem so ustanovili dva gradbena odbora, enega za izgradnjo objekta s slačilnicami in drugega za izgradnjo teniških igrišč. Seveda velja takoj povedati, da teniških igrišč niso pričeli graditi zgolj zaradi zagotavljanja materialne osnove društva. Zanimanje za tenis je namreč v kraju veliko, saj so že pet let nazaj najemali igrišča ob tovarni Elkoj na Prihovi in tam pridno vadili in igrali. Obenem je to obogatitev športne dejavnosti daleč naokrog, prav tako pa popestritev turistične ponudbe v dolini, ki je dobrodošla tudi za tuje goste v bližnjem kampu Menina.

Gradbeni odbor sta se zavzeto lotila dela. Športniki se niso bali deleža v prostovoljnem delu, več težav je bilo z zagotavljanjem prepotrebne denarja, pa se tudi tega niso ustajali. Rezultat? Po

dveh letih sta teniški igrišči že nekaj časa na voljo ljubiteljem telepe igre, objekt pa je zgrajen do pete gradbene faze. Pri tem jim je pomoč nudilo združeno delo znotraj in zunaj občine, posamezni obrtniki in kmetje in predvsem krajevna skupnost, ki jih je podpirala moralno in denarno. Bili bi krivični, če ob vseh članih društva,

Sramotilni kamen na Rečici bo moral biti popravljen

ki so pomagali, ne bi omenili zares najbolj prizadevnih. To so Miro Cigale, Anton Tiršek, Janez Anžin, Roman Kvas in Slavko Rosenstein.

Zares veliko delo so opravili. Dokazali so, da se tudi v težkih časih s skupnimi močmi, delom in dobro voljo lahko opravijo še tako zahtevne naloge, dobro pa se zavdajo odgovornosti, da morajo zgrajeno ohranjati in razvijati še naprej. Igrišči sta odprti za vse od vsepovsod in sta bili po otvoritvi zasedeni skoraj cele dneve, pripravili so tudi že prvi teniški turnir v moziški občini. S tem dejstvom so še posebej zadovoljni, saj so z njim razorožili vse dvomljivce, ki so jih v začetku milo rečeno po strani gledali. Dosegli so torej tisto, kar so hoteli doseči, to pa pomeni, da so delali prav.

J. P.

Kašča iz leta 1986 v Rovtu

Vsem obrtnikom in pri njih zaposlenim delavcem, občanom, SO Mozirje, njenemu IS, gospodarskim in družbenopolitičnim organizacijam, samoupravnim interesnim skupnostim, kakor tudi uredništvu Savinjskih novic

ŽELI
SREČNO IN USPEŠNO
NOVO LETO 1987

OBRITNO ZDRUŽENJE
MOZIRJE

Ukradene klobase

Nadaljevanje in konec

»Zdaj se pa še vidva režita!« je obstala Zefa. »Je res smešno, če ti spravlja? Z ognjem se ni igrati.«

»Nehaj in ne bodi tečna!« je rezko rekel brat. »Manj, ko bomo kazali užaljenost, bolje bo. Ognja ne odobravam, zaradi klobas pa...«

»Odnegli so pekač. Ga ni škoda?«

»Vrnili ga bodo. Brežnikov je res vseh muh poln, a poštenjak. Nocoj ga seveda ne boš videla. Jedli bodo, kaj popili in se zabavali. Stavim, da...«

»Ja, ja, ti bi kar stavil,« ga je prekinila žena. »Opusti že to besedo! Ni prvič da si zgubil.«

»Nikoli pa nisem stavil, da bi lahko izgubil tebe,« je priliznjeno rekel ter se prešerno zasmejal.

Čez dva dni je bila sobota. V Grabnarjevi hiši je bilo delo po kolinah opravljeno, še vedno pa je dišalo po klobasah, pečenki in sveži zabeli.

Družina je že povečerjala, ko je zunaj zapela harmonika in v pesku pred hišo zaškrtilo več parov čevljev. Nekdo je udarjal po pločevini. Anka je veselo zaploskala, drugi so se pogledali. Preden je kateri utegnil kaj reči, so večna vrata hripavo zavtila.

»Madonca, klali so, vrata pa še vedno škripljejo kot star škorenj in temno je kot v rogu. Še mačka bi se spotaknila.«

Grabnar je skočil k vratom in jih odprl na stečaj, rekoč:

»Na stikalo bi pritisnil!«

»Misliš, da ga voham,« ga je zafurknil Brežnikov, stopil čez »hišni« prag, raztegnil meh svoje frajtonarice in zapel: »Maks se lahko veseli, pet litrov vina on dobi, juhuhu!« Njemu za petami je bil Jurčkov in po pekaču udarjal takt, drugi so se hihitali. Zadnji v vrsti je ob večna vrata postavil trebušasto pletenko.

»Kar naprej, fantje!« je vabila gospodinja.

»Kaj nisi nič jezna, Francka?« je vprašal Brežnikov.

»O, sem bila, pa me je minilo,« se je zasmejala in pristavila. »Privoščila bi ti pa, da bi se s klobasami vred okopal v našem grabnu.«

»Uh, si hudobna! Ti ni že tole dovolj?... Fant je stegnil dlan in pokazal dva svetleča se mehurja, posledice vročega pekača.«

»Grabnar se je obregnil:

»Ja, ljubček, kdor krade, si prste opeče, ne veš tega?«

Jurčkov je odrinil Maksa, stopil pred Francko in slovesno povedal:

»Pekač vračamo. Upam, da je pravi. Klobase so bile odlične, čeprav je precej pokvečen in zmaličen.«

»Ti bom že dala, mrcina!« je zažugala Francka. »Ze prav! Zdaj vsaj vem kaj se dedci pogovarjate. Tako važni so vaši sestanki in seje, izcimi se pa...«

»Taka neumnost, si hotela reči, pa si nisi upala,« je dopolnil Brežnikov. »Malo bolj nas spoštuj! Vedno obravnavamo resne zadeve, če pa ob koncu pade tudi kakšen vic... saj nismo menihi. Ja, ampak,« Brežnikov je pogoltnil slino in pogledal Zefo, »če bi bile ženske gasilci, bi gasile z žetariji in mlekom, kakor ti Zefa. Najbrž bi rada posnemala svetega Florjana, ki se razkazuje z vrha našega gasilskega doma.«

»Klemanji lump, nič nisem gasila.«

»Si tudi pametno ravnala! Dovolj je, da so od hiše šle klobase, da bo šlo pet litrov vina, pa bi še ti mleko v kraj vrgla.«

Zefa je poskočila, a že v naslednjem trenutku nasmejana segla po Maksovih kuštravih laseh.

»Vsi za mizo!« je vabil Grabnar, Francka pa je naravnala stole.

Prisileci so se spogledovali, malo oklevali, dokler ni Jurčkov stopil naprej:

»No ja, Grabnar, po pravici povedano, prišli smo sem z namenom, da klobase kar pri tebi zalijemo.«

»Ker se nismo zanesli, da se boš jutri prikazal v gostilni,« je počasi in z nedolžnim obrazom pristavil Brežnikov.

»Preklemani jezik špičasti; če te ne bi poznal, bi te zgrabil in ven vrgel.«

»Nehajta no, ko pa vsi vemo, da en dan ne zdržita drug brez drugega!« ju je oštevala Francka. »Se enkrat je velela: Kar lepo se spravite za mizo, vsi! Ker ste pekač vrnili, zaslužite nagrado.«

»Zlata duša si, Grabnarca!« je pohvalno znil Brežnikov in jo ubogal, drugi so mu sledili.

Francka se ni dolgo zamudila v kuhinji. Prinesla pa ni klobas, temveč ocvirke. Veliki, zlato zapečeni mesni ocvirki so dišali in vabili. Zefa je k skledi položila še velik hleb kruha in jedilni pribor.

Brežnikov je glasno vdihnil: »Madonca, skoraj mi je sapo zaprlo. Že sam pogled, kaj šele vonjave!... Veš, Grabnar, da ne razumem ljudi zakaj tako zamerjo, če jih ozmerjaš za svinjo, madonca, da to ni nič sramotnega. Ga pa že ni tiča čez prašiča!«

Grabnar se je široko zasmejal:

»Ja, Maks, ti si kaveljc! Škoda, ker se boš sestartal. Takšen pevec, muzikant, veseljak in šaljivec.«

»Da, prijatelj moj zlati, veš, da si edini na svetu, ki je prišel do tega zaključka. Kar razjokal bi se.«

»Za to, Maks, boš še imel čas,« je med smehom dejal Jurčkov, vstal od mize in odšel v vežo. Vrnil se je s pletenko.

Na zborih občanov

Letošnji zbori občanov so bili v glavnem vsebinsko dobri, tudi obisk ocenjujejo, razen v dveh primerih, za dober. Opaziti je bilo, da so krajinari povedali kar jim povzročata težave. Marsikaj pa so tudi predlagali. Občinska konferenca SZDL Mozirje je pripravila kratek pregled vsebine problemov na teh zborih.

Na splošno so ljudje opozarjali na: Pasivnost delegatov

Upadanje aktivnosti društvenega življenja v nekaterih KS

Otepanje funkcij za delo v organih KS ter v organizacijah in društvih

Prostorski in materialni problemi številnih organizacij in društev

Potreba po večjem sodelovanju z mladimi ter vključevanju teh v življenje in delo kraja

Skrb za čisto okolje

Razreševanje komunalnih zadev v posameznih KS

Negodovanje zaradi prepočasne razreševanja opravičenih pripomb in zahtev občanov na račun RTV, PTT, Vodne skupnosti, Izletnika

V posameznih krajevnih skupnostih pa so opozarjali:

Nazarje: — vprašanja pokopališča in mrliške veziče, boljše prometne zveze, telefoniada za prebivalce Črete, telovadnice, cesta na Gorico, boljša prekrba.

Ljubno: — oskrba s pitno vodo za

Piše:
ŠTEFKA PETEK

»Slane ocvirke je treba zaliti! Grabnar je dal klobase, zdaj še ocvirke, mi pa damo za pijačo. — Drži?«

»Medušč, od moje strani kar drži!« se je zarezal Grabnar in veselo pogledal.

»Verjameš ali ne, od moje tudi!« je prav tako vneto zatrdil Brežnikov in se obznil. Pogladil je svoj ploščati trebušček in resno pristavil: »Zdaj, upam, me harmonika ne bo več žulila. Ej, fantje, če bi ne bilo 'stave, bi ne bilo ocvirkov. Madonca, Grabnar, kako si mi ustregel!«

Preden so fantje zaključili »pokušino« Grabnarjevih ocvirkov in jih zalili z vinom, je v zvoniku svetega Jakoba ura odbila enajst. A kaj zato. Preživeli so lep večer.

Š. Petek

Občinski odbor v Lučah je leta 1928 podelil častno občanstvo prve-mu lučkemu učitelju Pustoslemšku

Veterinarsko dežurstvo

22. 12. do 28. 12.: Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
29. 12. do 4. 1.: Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
5. 1. do 11. 1.: Zagožen Drago, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-179
12. 1. do 18. 1.: Lešnik Marjan, dipl. vet. Ljubija, tel. 831-219
19. 1. do 25. 1.: Kralj Ciril, dipl. vet. Ljubno, tel. 840-112
SŠ veterinarska postaja Mozirje tel. 831-017

Dežurna služba Elektro Celje nadzorništvo Nazarje za januar 87

Od 29. 12. — 4. 1. 1987 Lever Peter — Paška vas, tel. 884-150
Od 5. 1. — 11. 1. Nadvežnik Srečo — Nizka, tel. 831-706
Od 12. 1. — 18. 1. Marolt Marko — Mozirje, tel. 831-877
Od 19. 1. — 25. 1. Tratnik Franc — Pusto polje, tel. 831-263
Od 26. 1. — 1. II. Jeraj Franc — Prihova, tel. 831-910
V slučaju kakšne spremembe pokličite Elektro Celje, tel. 25-841, kjer dobite potrebne informacije.
Delovni čas nadzorništva je v zimskem času od 7 — 15h in ob torkih ob 7 — 17h.

Kino Mozirje v januarju 1987

2. NI MAJHNIH LJUBEZNI — ameriški film — ljubezenski
3. PAR NEPAR — ameriško-italijanski film — akcijski
6. OBRAČUN V VELIKEM MESTU — ameriški film — kriminalka
8. GROZLJIVE SANJE — ameriški film — grozljivka
10. AMADEUS — ameriški film — glasbeni
13. FANTOVSKI VEČER — ameriški film — erotična komedija
15. SUPERDEKLE — ameriški film — mladinski
17. 18. ZADNJA VOJAKOVA NALOGA — ameriški film — vojni
20. SVETLOLASKA IN PEKOS KID — ameriški film — western
22. ZLOČIN IZ STRASTI — ameriški film — drama
24. 25. LEGENDA O TARZANU — ameriški film — avanturistični
27. SREČEN PRAZNIK — francosko-ameriški film — komedija
29. CENA LJUBEZNI — ameriški film — ljubezenski
31. I. 1. 2. TEKSAŠKI RENDŽER — ameriški film — avanturistični

Kino Nazarje v januarju 1987

- 3 — 4 OBSEDENOST, ameriški film — film straha
- 7 POSILSTVO, francoski film — kriminalni
- 10 — 11 SOKO NAPADA, francoski film — kriminalni
- 14 VOJNA STEZA, mehiški film — vesteren
- 17 — 18 NEW YORK — MESTO STRAHA, ameriški film — spektakel
- 21 OAZA — DEKLE NA STRANSKI POTI, francoski film — erotika
- 24 — 25 OPERACIJA HARPUN, francoski film — kriminalni
- 28 NEVARNI BIZNIZ, ameriški film — komedija
- 31 — I. II. SMRTONOSNI LASER, ameriški film — spektakel

Kino Gornji grad v januarju 1987

9. — 10/1-1987 OVNI IN MAMUTI — domači, socialna satira
16. — 17/1-87 MOŽ Z ZVEZDE — ameriška drama
23. — 24/1-87 MICKI IN MAUDE — ameriška komedija
30. — 31/1-87 ŽENSKA V RDEČEM — ameriška komedija

Matična kronika za november 1986

POROKE: 1. POTOČNIK Janez, star 30 let iz Rečice ob Sav. št. 57 in VRŠNIK Majda, stara 23 let iz Robanovega kota št. 34. 2. JANKOVIČ Dušan, star 32 let iz Beograda in KLEMENŠEK Marija, stara 26 let iz Solčave št. 63. 3. KRIVEC Rok, star 25 let iz Podolseve št. 18 in MAVRIČ Marija, stara 20 let iz Radmirja št. 88. 4. ČMAK Davorin, star 26 let iz Rakovelj št. 2 in MATIJEVIČ Ivanka, stara 25 let iz Mozirja št. 243. 5. HRIBERNIK Janez, star 21 let iz Brezja št. 35 in GOLČNIK Helena, stara 20 let iz Radegunde št. 44. 6. PRAZNIK Niko, star 26 let iz Prihove št. 47 in BITENC Danica, stara 22 let iz Sentjanža št. 33. 7. ČEPLAK Jože, star 21 let iz Bošne št. 56 in WEBER Marija, stara 25 let iz

Zlavra št. 20. 8. SUHOVERSNIK Gabrijel, star 25 let iz Tiroseka št. 57 in KOČAR Bernarda, stara 20 let iz Tiroseka št. 57

SMRTI: 1. PRELOŽNIK Franc, star 86 let iz Radegunde št. 50. 2. BENETEK Ljubomir, star 60 let iz Mozirja št. 89. 3. ŽUNTER Marija, stara 85 let iz Mozirja št. 34. 4. ROČNIK Katarina, stara 76 let iz Savine št. 68. 5. VALTE Frančišek, star 73 let iz Ljubnega ob Sav. št. 107. 6. ERMENC Alojz, star 86 let iz Primoža pri Ljubnem št. 10. 7. SLAPNIK Stanislav, star 61 let iz Nazarij št. 169. 8. MELAVC Anton, star 82 let iz Sp. Pobrežij št. 7. 9. KOLENC Marija, stara 72 let iz Homec Brda št. 14. 10. ŽLEBNIK Jožef, star 60 let iz Grušovlja

Nove knjige v občinski matični knjižnici

I. LEPOSLOVJE: Bibič: Igralec, Wilder: Hišica v veliki hosti, Kobcek: Dnevnik 1951 — 1952, Signorett, S.: Zbogom, Volodja, Lambert, D.: Zlati ekspres, Škrinjari, P.: Senca nad Raspokom, Peršak, T.: Ljubljanske novle, Pangerc, B.: Šum vode Gluščice, Carderal, E.: Psalmi, J. Messner: Nikaragva, moja ljubljena, Gaborovič, N.: Odvzemanja, Beauvoir, S. de: Najlepša leta 1., 2. del, Greene, G.: Tretji človek, Sheldon, S.: Diamantna dinastija, Collins, J.: Hollywoodčanke 1., 2. del, Taylor, D.: Črni labod, Fast, H.: Druga generacija (nadaljevanje romana Priseljenci), Sagan, C.: Stik (znanstveno-fantastični roman), Jančar, D.: Triptihon Trubarju

II. STROKOVNA LITERATURA:

Shaw: Spoznavanje ljudi je prijetno, Hauček: Depresija, Rus, V.: Moč in nemoč samoupravljanja, Bajt, D.: Zapis na robovih, Šircelj, M.: Josip Ribičič, Illustrated Atlas of the World, Brejc & Lorbar: Priročnik za poslovne sekretarje, Mladenović: Kučni kompjuteri, Bennett: Mašinski potprogrami za vaš commodore 64, Babovič: Interpol, Znidarišič, J.: Bohinj, Horvat: Prekmurje, Pascal: Mislil, Spomeniki in spominska obeležja NOB v občini Žalec, Šegula: Sneg, led, plazovi, Zdravstveni vodnik za vso družino,

III. MLADINSKA LITERATURA:

Milčinski, J.: Lukec dobi sestrico, Tolkien: Hobit (znanstveno-fantastična pripoved), Pregl, S.: Zgodba o knjigi,

Zupančič, O.: Abeceda na polju in v gozdu, Grimm, J. & W.: Žabji kralj.

Savinjske NOVICE

„Savinjske novice“ izhajajo mesečno - Izdaja SZDL občine Mozirje - Urejuje uredniški odbor - Glavni in odgovorni urednik Aleksander Videčnik - Fotografska priprava Ciril Sem - Uredništvo in uprava: Mozirje 175, telefon: (063) 831-609 - Žiro račun pri SDK ekspozitura Mozirje, številka:

52810-637-55424 - Savinjske novice, glasilo SO Mozirje - Rokopise, objave in oglase za vsako številko sprejemamo do 10. v mesecu - Stavek, filmi in prelom DIC, toz Grafika Novo mesto - Tisk na rotaciji Ljudske pravice v Ljubljani - Po mnenju IS SRS, Sekretariata za informacije (št. 421 1/72 z dne 9. maja 1973) je časopis oproščen davka na promet proizvodov.

Seidl pripoveduje: Izginuli zvon

Pripovedko, ki je bila predstavljena prejšnjikrat, je Johann Gabriel Seidl nakazal že v drugem delu knjige Popotovanje po Tirolskem in Štajerskem, ki je izšla v štiridesetih letih prejšnjega stoletja. V njej je zelo na kratko napisal, da menda v neki jami pri cerkvi svete Radegunde prebiva sama svetnica v družbi mnogih angelcev, ki jo kratkočasijo z glasbo in petjem. Če bi torej gluhi prišel v to svetišče in bi na njegova ušesa udarili glasovi tistih nebeških melodij, bi se mu sluh v hipu spet povrnil. O sveti Radegundi je pripovedoval neki kmet, o katerem pa od Seidla ne izvem kaj več.

Tudi današnje pripovedko smo si lahko že prebrali v prevodu potopisa iz zgoraj omenjenega dela, le da je bila v nemškem izvirniku zapisana v verzih (kot pesem), tule pa gre za prozno pripoved. (Vzeta je iz zbirke Johann Gabriel Seidl, njegove pripovedke in zgodbe Štajerske, ki jo je izdal Anton Schlossar leta 1881.)

Morda koga moti, ker vse-

bujeta pripovedki veliko elementov pravilčnosti in ker se v obeh srečujemo z verskimi motivi, še posebej če so njegove zahteve in pričakovanja samo razumarska. A v ljudskem slovstvu so te kategorije pač drugačne. Spoznati moramo tudi ta del slovstva, saj je v preteklosti bilo izkaznica za našo dolino — in v neravno velikem kupu je tudi tokratna pripovedka.

Na nekem odročnem hribu v vzhodnem kotu slovenske marke — nad Braslovčami — leži samotna cerkva Marija v Čreti. V njenem zvoniku je pred časom visel zvon, ki je dal tako sladke zven, da se je vsakomur, ki ga je slišal, srce širilo od neizrekljivega hrepenja. Če so zvonili počasi in nalahno, so ljudje mislili, da je to topeč se odmev nebeških spevov, kakršne so nekoč slišali pastirji na polju v sveti noči. Kadar pa je kdo krepko potegnil za vrvi, ni bilo nič drugače, kot če bi se med orgljanjem zamajala nebo in zemlja, odrešena v pretresajočem šumenju

tonov. Nad vsemi dolinami in gorami kakih sto milj naokrog so odmevali v svet glasovi, tako da so na najbolj oddaljenem morju ljudje prisluškovali obstali in se med seboj začudeno spraševali: Od kod bi moglo prihajati to čudovito zvenenje?

Tudi muslimanu v Istanbulu je preišel na uho ta glas, prisluhnil je, prevzet od radovednosti in hrepenja, in rekel svojemu vezirju: »Želim si to zvonjenje; moji spahije naj se obcrožijo in krenimo proti severozahodu, od koder — se zdi — prihaja glas!« In sultan se je odpravil z vojsko, hodil in hodil je čez reke in gore, in dajl ko je šel, glasnejši in prijaznejši so postajali glasovi zvona, tako da mu je srce vsak dan tolklo bolj hrepenče. »Ta zvon moram imeti!« je vpil, »da bom po vsem svetu z njim oznanjal Alahovo slavo!« Že je stal pod hribom; že je poželjivo gledal proti cerkvi, iz katere je zvon še enkrat mogočno zazvonil kot v slovo — in nato utihnil. »Našel sem, našel!« je od vese-

lja vriskal musliman; svoje može je pustil, da so naskočili cerkev, in tudi sam je lezel v hrib. Ko pa so preiskovali cerkev in pregledovali zvonik, je zvon izginil, ko dase je raztopil v svojih glasovih. In mesec dolgo je taboril Turek pod hribom — toda zvon je ostal skrit in ni nikoli več zvonil; prevrzan se je sultan vrnil v Istanbul.

A tudi potem zvon ni prišel na svoje prejšnje mesto — ko da se je za vedno skrnil neposvečenim očem. Le včasih kak pobožni vaščan, ki se izgubi v mrzlem gozdu in tava po samotni z bogu predano mislijo in pobožno dušo, naenkrat zasliši nad seboj v zraku nežno zvonjenje in oglašanje — kot topeč se odmev ganljive cerkvene pesmi —, ki je tako milo in spodbudno, kot sta mu o izgubljenem zvonu pripovedovala njegov stari oče ali dojilja.

In tako torej najde vernik celo še zdaj na tistem mestu, kar je neverniku izginilo.

Uvod in prevod Peter Weiss

Samotar ob Mlinščici pod Šmihelom